

Folketingets Administration

Trafikudvalget
TRU alm. del - Bilag 184
Offentligt

Til deltagerne i den tekniske gennemgang om EU-regulering

8. januar 2007
Ref. 07-000080-1

**Materiale til brug for den tekniske gennemgang om EU regulering af
posttjenester, KOM (2006) 0594**

Til brug for mødet i morgen tirsdag den 9. januar 2007 kl. 14.00 i vær. 2-133 vedlægges følgende materiale:

- EU-note E 22 (notat af 8. januar 2007 om overholdelsen af subsidiaritetsprincippet)
- EU-note E 7 (notat af 25. oktober 2006 om fri konkurrence for posttjenester)
- Referat fra Europaudvalgsmødet den 8. december 2006 – transportministerens forelæggelse af pkt. 4 – Liberalisering af posttjenester
- Transport- og Energiministeriets nærhedsnotat af 31. oktober 2006
- Samlenotat af 1. december 2006 vedr. pkt. 4 om liberalisering af posttjenester
- Forslag til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet (KOM (2006) 0594)

Med venlig hilsen

Charlotte Friis
EU-Sekretariatet

Folketinget – Europaudvalget

Christiansborg, den 8. januar 2007
EU-konsulenten

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Eksperthøring om overholdelsen af subsidiaritetsprincippet i EU-forslag om realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet

Resumé

På COSAC-formandsmødet den 20. februar 2006 blev det besluttet, at Kommissionens forslag om liberalisering af posttjenesterne i EU skulle gøres til genstand for en undersøgelse af, hvorvidt det overholder subsidiaritetsprincippet. Forslaget fuldfører det indre marked for posttjenester ved at afskaffe ene- og særrettigheder i postsektoren, beskytte de ydelser, der er omfattet af befordringspligt, for alle brugere på et fælles niveau i alle EU-lande og fastsætte harmoniserede principper for reguleringen af posttjenester på et åbent marked.

Formændene for Europaudvalgene i EU-landenes nationale parlamenter besluttede på COSAC-formandsmødet den 20. februar 2006 at gøre Kommissionens direktivforslag om realisering af det indre marked for posttjenester til genstand for en undersøgelse af, hvorvidt det overholder subsidiaritetsprincippet. Forslaget blev formelt fremsat af Kommissionen den 18. oktober 2006¹.

Det finske parlament, som i andet halvår af 2006 varetog formandskabet for COSAC, opfordrede alle EU-landenes parlamenter til at behandle forslaget samt fremsende eventuelle kommentarer direkte til Kommissionen, Rådet, Parlamentet og COSAC-sekretariatet så vidt muligt inden den 13. december 2007. Det har dog ikke været mu-

¹ KOM (2006) 594 af 18/10 2006 – Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet.

ligt at behandle forslaget inden for denne frist, hvilket er blevet meddelt COSAC-sekretariatet.

Forslaget vil være på dagsordenen for det næste ordinære COSAC-møde, der finder sted i Berlin den 13.-15. maj 2007.

Folketingets Europaudvalg og Trafikudvalg har på den baggrund besluttet at gøre forslaget til genstand for en fælles behandling med henblik på at vurdere dets forenelighed med subsidiaritets- og proportionalitetsprincippet. Som led i denne vurdering afholdes den 9. januar et fælles ekspertmøde, hvor de to udvalgs medlemmer kan drøfte forslaget med energi- og transportministeren samt dennes eksperter.

Forslaget og dets retsgrundlag

Forslaget til Rådets og Europa-Parlamentets direktiv om *"ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet"* er fremsat med hjemmel i traktatens bestemmelser om etableringsretten, den fri bevægelighed for tjenesteydelser og det indre marked, nærmere bestemt TEF artikel 47, stk. 2, artikel 55 og artikel 95, som bl.a. fastslår, at Fællesskabet kan vedtage direktiver om *"samordning af medlemsstaternes love og administrativt fastsatte bestemmelser om adgangen til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed"* samt foranstaltninger *"med henblik på indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion"*.

Ifølge Kommissionen er det overordnede formål med forslaget senest i 2009 at fuldføre et indre marked for posttjenester ved at afskaffe ene- og særrettigheder i postsektoren, beskytte de ydelser, der er omfattet af befordringspligt, for alle brugere på et fælles niveau i alle EU-lande og fastsætte harmoniserede principper for reguleringen af posttjenester på et åbent marked, samt at mindske andre hindringer for, at det indre marked kan fungere.

Således fastholder forslaget medlemsstaternes pligt til at sikre, at hele samfundet bliver betjent med gode posttjenester til overkommelige priser – bl.a. ved at befordringspligten opfyldes ved udpegning af en eller flere befordringspligtige virksomheder. Med forslaget gives der forbrugerne mulighed for også at kunne klage til en uvildig instans over andre postvirksomheder end den befordringspligtige virksomhed. Endvidere kan brugerne af posttjenesterne i forbindelse med afskaffelsen af eneretsområdet og konkurrencen fra nye markedsaktører forvente, at der sker en yderligere udvikling af de tjenester, de kan benytte sig af.

Overholder forslaget subsidiaritetsprincippet?

Spørgsmålet er nu om Kommissionens forslag overholder subsidiaritetsprincippet.

Subsidiaritetsprincippet har til formål at sikre en hensigtsmæssig anvendelse af hjemmelsbestemmelser i traktaten på samarbejdsområder, hvor EU deler kompetencen med medlemsstaterne. Som det hedder i præamblen til Unionstraktaten, er formålet med subsidiaritetsprincippet at sørge for, at beslutninger inden for EU træffes så tæt på borgerne som muligt².

Spørgsmålet om hvorvidt et forslag overholder subsidiaritetsprincippet, afgøres ifølge TEF artikel 5 ved, at man undersøger om *medlemsstaterne i tilstrækkelig grad selv kan opfylde målet* med den påtænkte foranstaltning gennem nationale regler, eller om der er tale om mål, som på grund af deres omfang eller virkninger, bedre kan gennemføres på fællesskabsplan³?

Det spørgsmål, som derfor skal stilles i relation til det konkrete forslag er, hvorvidt medlemsstaterne *gennem nationale regler i tilstrækkelig grad selv kan opfylde målet* om at afskaffe ene- og særrettigheder i postsektoren, at beskytte de ydelser, der er omfattet af befordringspligt, for alle brugere på et fælles niveau i alle medlemsstater og fastsætte harmoniserede principper for reguleringen af posttjenester på et åbent marked, samt at mindske andre hindringer for, at det indre marked kan fungere, eller om der er tale om mål, som på grund af deres omfang eller virkninger bedre kan gennemføres på fællesskabsplan?

Med henblik på den nærmere afprøvning af om et forslag overholder subsidiaritetsprincippet, er Kommissionen⁴ forpligtet til at underbygge dette - ved brugen af såvel *kvantitative* som *kvalitative* argumenter⁵.

Kommissionen anfører i sin konsekvensanalyse, at *omfanget og virkningerne af de foreslåede foranstaltninger indebærer, at de opstillede mål bedre kan nås på fællesskabsplan*, og det er Kommissionens opfattelse, at Fællesskabet derfor kan vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. EF-traktatens artikel 5.

Endvidere anfører Kommissionen, at de angivne mål ikke kan nås af medlemsstaterne hver for sig, og angiver som det mest slående eksempel herpå, at *nogle medlemsstater har*

² TEU artikel 1.

³ TEF artikel 5, stk. 2, og TEU artikel 1 og 2 samt protokol nr. 30 om anvendelsen af subsidiaritetsprincippet.

⁴ Også Ministerrådet og Europa-Parlamentet har et ansvar for at sikre at såvel Kommissionens forslag som deres egne ændringsforslag overholder subsidiaritetsprincippet.

⁵ Dette følger af protokol nr. 30 om anvendelsen af subsidiaritetsprincippet, som blev vedtaget i forbindelse med Amsterdam-traktaten.

bevåret monopoler af varierende omfang på bestemte postydelser for at finansiere befordringspligten, mens andre helt eller delvis har afskaffet servicemonopolerne eller har færdige planer om at gøre det inden 2009.

Udtalelsen fra Europaudvalget og Trafikudvalget

EU-Sekretariatet udarbejder på baggrund af input fra eksperthøringen den 9. januar et udkast til udtalelse til COSAC, som vil blive sendt med e-mail til de to udvalg i løbet af den 9. januar.

Behandlingen af udtalelsen vil pga. den allerede overskredne frist hovedsageligt ske efter en skriftlig hasteprocedure, hvor alle medlemmer af Europaudvalget og Trafikudvalget opfordres til at sørge for, at svar og kommentarer er EU-Sekretariatet i hænde senest torsdag den 11. januar.

Med venlig hilsen

Thomas Fich
(3611)

Folketinget — Europaudvalget

Christiansborg, den 25. oktober 2006

Folketingets repræsentant ved EU

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Fri konkurrence for posttjenester i EU - nyt forslag fra Europa-Kommissionen

Europa-Kommissionen har fremsat et nyt direktivforslag om liberalisering af posttjenester i EU. Forslagets formål er, senest i 2009, at fuldføre den kontrollerede og gradvise liberalisering af posttjenester, som blev påbegyndt ved vedtagelsen af EU's første postdirektiv fra 1997. Det grundlæggende element i det nye forslag er bestemmelsen om, at medlemsstater ikke kan opretholde eller bevilge eksklusive rettigheder i forbindelse med udførelsen af posttjenester. Samtidig fastholdes medlemsstaternes nuværende pligt til, at sikre levering af posttjenester til hele samfundet (befordringspligt).

Forslaget er blevet udvalgt af COSAC til at underlægges en interparlamentarisk kontrol af forslagens overholdelse af nærheds- og proportionalitetsprincippet. I denne forbindelse anmoder COSAC de nationale parlamenter om, at afgive en udtalelse om forslaget senest den 11. december 2006.

Forslaget om oprettelsen af et indre marked for posttjenester, som COSAC¹ har besluttet at underlægge en interparlamentarisk kontrol (check) af forslagens overholdelse af nærheds- og proportionalitetsprincippet, blev fremsat af Kommissionen den 18. oktober 2006. Det finske parlament, som varetager formandskabet for COSAC, opfordrer de nationale parlamenter til at afslutte deres kontrol, samt eventuelt afgive en udtalelse om forslaget inden den 11. december 2006.

¹ Formændene for Europaudvalgene i EU-landenes nationale parlamenter besluttede på COSAC-formandsmødet den 20. februar 2006 at gøre Kommissionens forslag om "et indre marked for posttjenester" til genstand for en undersøgelse af, hvorvidt det overholder nærheds- og proportionalitetsprincippet (mødedokumenterne kan hentes her: <http://www.cosac.eu/en/meetings/vienna2006/presidents/>). Se også COSAC hjemmesiden om den interparlamentariske kontrol af Kommissionens forslag om et indre marked for posttjenester: <http://www.cosac.eu/en/info/earlywarning/postal/>

Forslaget er endnu ikke oversat til dansk, men vil blive omdelt til Europaudvalgets medlemmer så snart det foreligger. Følgende notat er en kort gennemgang af forslaget, baseret på Kommissionens præsentation af forslaget til de nationale parlamenters faste repræsentanter i Bruxelles.

Formål

Formålet med forslaget er at oprette et indre marked for posttjenester gennem en fuld markedsåbning i medlemsstaterne senest i 2009. Hertil fastholder forslaget medlemsstaternes nuværende pligt til at sikre levering af posttjenester til hele samfundet, herunder mindst én omdeling og indsamling fem dage om ugen for alle EU's borgere (befordringspligt eller "universal services").

Baggrund

Liberaliseringen af posttjenester i EU blev indledt allerede i 1992 ved Kommissionens præsentation af en grønbog om posttjenester. I 1994 vedtog Rådet en resolution om behovet for et indre marked for posttjenester, hvor befordringspligten i de enkelte medlemsstater blev opretholdt. Tre år senere blev EU's første postdirektiv vedtaget (97/67/EF²).

Postdirektivet er i overensstemmelse med Rådets resolution fra 1994, idet dets formål er, at sikre borgerne et højt serviceniveau gennem opretholdelsen af befordringspligten samtidig med, at markedet for posttjenester liberaliseres gennem en gradvis åbning af markedet. I begyndelsen var forsendelser under 350 gram fritaget fra direktivets bestemmelser om liberalisering, men denne grænse blev sat ned til 100 gram i 2002 og til 50 gram i januar 2006. Ifølge direktivet fra 1997 (og en senere ændring i 2002³) skal den fulde markedsåbning for posttjenester opnås i 2009.

Bestemmelserne fra EU's første postdirektiv (97/67/EF) er:

0. Minimumsregler for befordringspligten

1. En harmonisering af nationale monopolregler, samt en gradvis afvikling af monopoler i fire etaper: 1999, 2003, 2006 og 2009 (det nuværende forslag er det sidste skridt i processen)
2. Minimumsregler for levering af tjenester - større konkurrence gennem autorisation, licenser og bidrag til en fond for befordringspligt
3. Regler som overvåger og forhindrer konkurrenceforvridning mm.
4. Minimumsregler for forbrugerrettigheder

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1997/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet.

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/39/EF af 10. juni 2002 om ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets markeder for posttjenester.

5. Standardisering

Ifølge en opgørelse udarbejdet af Kommissionen, er følgende konkrete resultater allerede opnået, som følge af liberalisering af posttjenester i EU:

6. Befordringspligten er garanteret af samtlige medlemsstater - afhentning og udbringning af post 5 dage om ugen.
7. Ifølge Eurobarometer er 7 ud af 10 forbrugere tilfredse med posttjenesterne i EU
8. Kvalitative forbedringer af både indenrigs- og udenrigs-posttjenester - i 1994 blev 23 % af grænseoverskridende post leveret til tiden - nu leveres 94 % til tiden.
9. Mere konkurrence på området, mens postleverandørernes profit er steget.
10. Rammebestemmelserne for konkurrence og befordringspligten er allerede på plads i samtlige medlemsstater - herunder oprettelsen af nationale kontrolmyndigheder.
11. Den gradvise åbning af markeder har fundet sted i samtlige medlemsstater, mens følgende lande allerede har liberaliseret deres markeder 100 %: Sverige, Finland, UK, Nederlandene og Tyskland (disse lande står for 60 % af EU's markeder for posttjenester).

Kommissionens nye forslag skal ses i lyset af en bestemmelse fra direktivet fra 1997 (artikel 7), hvor det fremgår, at Kommissionen er forpligtet til at fremsætte et nyt forslag inden den 31. december 2006, som vil rydde de sidste hindringer for markedsadgang af vejen senest i 2009. Ud over et nyt forslag, var Kommissionen også blevet bedt om, at udarbejde en analyse (Prospective Study)⁴ om betydningen af fuldstændig liberalisering på befordringspligten. Analysen blev offentliggjort af Kommissionen sammen med forslaget, og ifølge Kommissionen tager forslaget højde for resultaterne af analysen. Hertil har Kommissionen udarbejdet en konsekvensanalyse om forslaget⁵.

Forslagets indhold

Forslaget til direktivet skal vedtages efter traktatens fælles beslutningsprocedure, men da forslaget lige er blevet fremsat, er Europa-Parlamentets behandling af sagen endnu ikke påbegyndt.

Som nævnt ovenfor, er forslaget blot en ændring til et allerede vedtaget direktiv (Postdirektivet 97/67/EF). Hensigten med direktivforslaget er at afslutte den gradvise

⁴ Analysen kan hentes på følgende adresse:

http://www.cosac.eu/en/info/earlywarning/postal/documents/prospective_study.pdf/

⁵ Samtlige relevante dokumenter er tilgængelige på IPEX - brug "ipexguest" som brugernavn og adgangskode.

og kontrollerede liberalisering af postmarkedet, ved at fjerne samtlige undtagelser der bevarer postmonopoler.

Følgende er en gennemgang af ændringer til det oprindelige direktiv, som følge af det nye forslag.

Befordringspligten

Kommissionens analyse hævder, at målet om en fuldstændig liberalisering af posttjenester i 2009 kan realiseres samtidig med, at man opretholder det samme serviceniveau gennem befordringspligten. Det nye forslag indeholder således en bekræftelse af befordringspligten fra 1997. Men der indføres en bestemmelse, hvori det fremgår, at medlemsstaterne ikke kan opretholde eller bevilge eksklusive rettigheder i forbindelse med levering af posttjenester. Dermed vil bestemmelsen fra 1997 direktivet, hvor befordringspligtige virksomheder kan få eneret på indsamling, sortering, transport og omdeling af indenlandske brevforsendelser, blive ophævet, såfremt det nye direktiv vedtages.

Samtidig foreskriver forslaget, at medlemsstater kan sikre befordringspligten gennem EU's regler om offentligt udbud. Såfremt levering af sådanne ydelser medfører ekstra omkostninger, kan medlemsstaterne:

12. indføre mekanismer, som vil kompensere postleverandører med offentlige midler.
13. dele omkostninger forbundet med udførelsen af befordringspligten mellem postleverandørerne og/eller brugerne.

Såfremt omkostningerne er delte, kan medlemsstaterne oprette en udligningsfond for at sikre de tjenester, der er omfattet af befordringspligten.

Priser

Ifølge Kommissionen er priserne for posttjenester steget i de seneste år - formentlig som følge af stigende transportomkostninger. Direktivforslaget fastholder dog, at medlemsstaterne skal sikre "rimelige priser" for posttjenester. Priserne skal ligeledes overvåges af den nationale forfatningsmyndighed (se nedenfor). Endelig tillader forslaget, at medlemsstater kan opretholde ensartede priser (tariffer) for forbrugerpost. Hertil kan medlemsstater subsidiere eller tilbyde gratis postlevering til blinde.

Kommissionens analyser peger på, at omkostninger forbundet med posttjenester for erhvervslivet formentlig vil falde som følge af en fuldstændig liberalisering.

Kommissionen vurderer yderligere, at prisforskellen mellem indenrigs- og grænseoverskridende postleverancer stadigvæk vil eksistere efter forslaget vedtagelse.

Forbrugerbeskyttelse

Forbrugernes muligheder for at klage er blevet udvidet, idet forslaget foreskriver nye regler for forbrugernes klagemuligheder. Ifølge forslaget skal forbrugerne klage direkte til leverandøren. Da der kan eksistere usikkerhed hos forbrugerne om, hvem der skal klages til, indeholder forslaget bestemmelser om, at leverandørerne skal samarbejde om klagerne, og at den nationale forvaltningsmyndighed skal overvåge klagesystemet.

Den nationale forvaltningsmyndighed

Ifølge postdirektivet fra 1997 skal hver medlemsstat udpege en eller flere nationale forvaltningsmyndigheder for postsektoren, der er retligt selvstændige og driftsmæssigt uafhængige af postvirksomhederne. De nationale forvaltningsmyndigheder har især til opgave, at sikre overholdelsen af de forpligtelser, der følger af dette direktiv; de kan også få til opgave, at sikre overholdelsen af konkurrencereglerne i postsektoren.

Direktivforslaget ændrer bestemmelserne om den nationale forvaltningsmyndighed på flere punkter. Forslaget foreskriver bl.a., at medlemsstater, som ejer eller kontrollerer postudbydere, skal sikre, at kontrolmyndigheden og aktiviteter i forbindelse med statens kontrol af den pågældende virksomhed er adskilt. Hertil skal de nationale kontrolmyndigheder indlede et nært samarbejde med kontrolmyndighederne i andre medlemsstater. Endelig indeholder forslaget bestemmelser, som giver postleverandører mulighed for at anke afgørelser, som er truffet af den nationale forvaltningsmyndighed.

Adgang til infrastrukturen

Forslaget indeholder en ny bestemmelse til direktivet om adgang til infrastrukturen for posttjenester. Ifølge den nye bestemmelse skal medlemsstaterne sikre nye postleverandører gennemsigtig og ikke-diskriminerende adgang til følgende tjenester: postnumre, adresse-databaser, postbokse, oplysninger om adresseskift, omdirigerende tjenester og "retur til afsenderen" tjenester.

Komitologi

Postdirektivets bestemmelser vedrørende Kommissionens gennemførelsesbestemmelser er også blevet ændret. Kommissionen vil ændre komitéproceduren, således at proceduren bliver bragt i overensstemmelse med Rådets sene-

ste afgørelse om komitologi⁶ (hvor Europa-Parlamentet har fået flere beføjelser til at kontrollere beslutninger truffet af Kommissionen).

Kommissionens bemærkninger om nærheds- og proportionalitetsprincippet

Ifølge Kommissionen er formålet med forslaget, at oprette et indre marked for posttjenester gennem fjernelsen af de eksisterende barrierer og eksklusive aftaler på postområdet. Kommissionen mener, at denne målsætning ikke kan opnås gennem medlemsstaternes egen lovgivning, da en del medlemsstater opretholder monopoler på området. Derfor skal regulering på området ske på fællesskabsplan, og derfor er forslaget i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Kommissionen fastholder, at forslaget ikke overtræder proportionalitetsprincippet, idet forslaget blot er en generel ramme for liberalisering af posttjenester i Unionen. Kommissionen fremhæver, at det er overladt til medlemsstaterne til at implementere følgende:

14. hvordan befordringspligten skal finansieres
15. de nærmere bestemmelser om postleverandørernes adgang til postinfrastrukturen
16. hvordan subsidier til postleverandørerne skal overvåges

Ikrafttrædelsen

Ifølge forslaget skal direktivet implementeres i medlemsstaterne inden den 31. december 2008. Forslaget skal derfor vedtages under det kommende tyske eller portugisiske formandskab, for dermed at give medlemsstaterne tilstrækkelig tid til at implementere forslagets bestemmelser.

Med venlig hilsen

Mongin Forrest

Hvis du vil vide mere:

- I. Kommissionens websted om liberaliseringen af posttjenester:
http://ec.europa.eu/internal_market/post/legislation_en.htm#proposal

⁶ Rådets afgørelse 2006/512/EF af 17. juli 2006.

- II. De nationale parlamenters behandling af forslaget (dokumenter fra de øvrige nationale parlamenter) på IPEX (brugernavn og adgangskode = ipexguest):
http://www.ipex.eu/ipex/cms/Documents/dossier_COD20060196/lang/en
- III. COSACs websted om forslaget:
<http://www.cosac.eu/en/info/earlywarning/postal/>

det.

I anledning af det, Morten Messerschmidt sagde om, at Dansk Folkeparti går ind for regulering af detailprisen, ikke engrosprisen, sagde Magnus Heunicke, at Socialdemokraterne går ind for regulering på begge niveauer.

Videnskabsministeren havde noteret sig Morten Messerschmidts synspunkter vedrørende roaming og sagde, at som aftalt på sidste møde ville man følge sagen op i teleforligskredsen.

Videnskabsministeren sagde i anledning af Magnus Heunicke's bemærkninger om tidsplanen, at han var ked af, at Europa-Parlamentet ikke var kommet med en udtalelse nu, men der er heldigvis tale om en forordning, som kan træde i kraft forholdsvis hurtigt, hvis Europa-Parlamentet siger ja i maj eller juni, hvorefter Rådet ville kunne vedtage det som et A-punkt på et efterfølgende rådsmøde, så forslaget faktisk kunne træde i kraft til denne sommerferie for så vidt angår engrospriserne. For så vidt angår reguleringen af detailpriserne er man enige om, at der skal gå 6 måneder, men vi kan da håbe på, at detailpriserne er faldet så meget, at det ikke bliver nødvendigt at regulere dem. Videnskabsministeren tilføjede, at hver gang man drøfter spørgsmålet på EU-plan, er der enighed om, at priserne på mobiltelefoni over grænserne er alt for høje.

Med hensyn til SMS-tjenester finder Kommissionen, at der endnu ikke er tilstrækkeligt grundlag til at skride til en regulering, men det ligger i kortene, at der vil komme en regulering på et senere tidspunkt.

3. Opfølgning på Verdenstopmødet om Informationssamfundet

- Information ved formandskabet

- Åben drøftelse

KOM (2006) 0181

Rådsmøde 2772 – bilag 3 (samlenotat side 19)

Videnskabsministeren nævnte ikke dette punkt i sin forelæggelse.

4. Liberalisering af posttjenester

- Udveksling af synspunkter

- Åben drøftelse

KOM (2006) 0594

Rådsmøde 2772 – bilag 5 (samlenotat side 2)

EU-note (06) E 7 (notat af 25/10-06 om forslaget)

Transport- og energiministeren: Det første punkt, jeg vil forelægge til orientering, er dagsordenspunkt 4 om liberalisering af posttjenester. Det er et meget spændende punkt.

På rådsmødet ventes en første diskussion blandt ministrene.

Dette forslag er en videreførelse af liberaliseringen af Fællesskabets indre marked for posttjenester, der i sin tid blev igangsat med vedtagelsen af det 1. postdirektiv i 1997. Forslaget indebærer, at konkurrencen gives fri på EU's postmarkeder i 2009. Endvidere fastholder forslaget medlemslandenes pligt til at sikre, at hele samfundet fortsat bliver betjent med gode posttjenester til overkommelige priser.

Dette skal bl.a. ske ved, at befordringspligten opfyldes ved udpegning af en eller flere befordringspligtige virksomheder. Forslaget giver endvidere forbrugerne mulighed for også at kunne klage til en uvildig instans over andre postvirksomheder end den befordringspligtige virksomhed.

Forslaget betyder, at medlemsstaternes pligt til at sikre, at hele samfundet kan betjenes med gode posttjenester, fastholdes. Det vil sige, at der skal forekomme mindst én omdeling og indsamling 5 dage om ugen for alle EU's borgere.

Forslaget giver mulighed for at støtte befordringspligten på områder, hvor denne udgør en urimelig økonomisk byrde for den eller de befordringspligtige postvirksomheder – for eksempel i tyndt befolkede randområder. Der kan altså anvendes en form for statsstøtte, offentligt udbud, kompensationsfond eller lignende.

Jeg vil på rådsmødet hilse forslaget velkommen. Regeringen er generelt positivt indstillet til fortsat liberalisering af postmarkedet og finder, at forslaget rummer en række fornuftige elementer, for eksempel et minimumskrav til den landsdækkende befordringspligt. Vi vil arbejde aktivt for, at forslaget om fuld markedsåbning til sin tid udmøntes i bestemmelser, der vil sikre gennemsigtighed, og at der fortsat i Danmark tilbydes en tilfredsstillende postservice.

Jeg kan i den anledning desuden oplyse, at jeg har planer om at tage et tidligt forhandlingsoplæg på sagen. Det vil sige allerede i forbindelse med min næste transportforelæggelse i marts måned.

Det er desuden min hensigt allerede i januar at involvere alle ordførerne fra de partier, der var med i postforliget. Jeg finder det altså overordentlig væsentligt, at der i denne sag køres et tæt løb, hvor alle forligspartierne inddrages i arbejdet.

Morten Messerschmidt spurgte under henvisning til nogle af høringssvarene, om liberaliseringen kan forventes at føre til prisstigninger i Danmark.

Mette Gjerskov var glad for, at transport- og energiministeren orienterede Europaudvalget så tidligt og også ville forelægge et forhandlingsoplæg på et tidligt tidspunkt. Hun betegnede det også som positivt, at transport- og

energiministeren ville lægge op til en ordførerdrøftelse på et tidligt tidspunkt,

Lone Dybkjær sagde i anledning af transport- og energiministerens bemærkninger om, at de postpolitiske ordførere ville blive inddraget, at man skulle sørge for, at Europaordførerne også blev inddraget, så det ikke gik som på teleområdet, hvor man fik en lang diskussion i Europaudvalget om noget, som de telepolitiske ordførere havde været enige om.

Formanden henviste til, at man i Europaudvalget havde planlagt en fælles diskussion i januar om liberalisering af posttjenester, som ville indbefatte medlemmerne af Europaudvalget og Trafikudvalget. Det måtte så være op til de enkelte partier at sørge for, at der var overensstemmelse mellem partiets ordførere i de to udvalg.

Transport- og energiministeren gentog i anledning af Morten Messerschmidts bemærkninger, at det er vigtigt, at vi får sikret et meget dækkende postsystem i Danmark, selv om det er pivende urentabelt at bringe post ud på Anholt. Det havde ikke indgået i transport- og energiministerens tanker, at forslaget skulle føre til stigende priser, men det spørgsmål ville han vende tilbage til.

Transport- og energiministeren var meget opmærksom på sagen om liberalisering af posttjenester, idet den sag er lige så følsom som lukkeloven, fordi den har indflydelse på hver eneste dansker hver eneste dag. Derfor ville han lægge sig meget på sinde, at såvel Europaordførerne som postordførerne blev inddraget, og han syntes, det var en god idé at gennemføre et fællesmøde. Når han allerede i januar måned ville tage sagen op, var det netop for at få en dialog om det særdeles vigtige emne, inden han havde brug for et forhandlingsmandat.

5. Civil satellitnavigationssystem Galileo

Rådsmøde 2772 – bilag 5 (sammenotat side 17)

Udvalgsmødereferater:

(041) side 334 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 3/12-04)

(03) side 1143 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 4/6-04)

(012) side 362 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 1/3-02)

(00) side 738 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 15/12-00)

(98) side 1931 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 11/6-99)

a) Forhandlingerne om koncessionskontrakt - Information fra Kommissionen

Transport- og energiministeren: Den næste sag, jeg vil nævne til orientering, er dagsordenpunkt 5 vedrørende det civile satellitnavigationssystem Galileo.

Under dette punkt vil Kommissionen informere Rådet om forhandlin-

Udenrigsministeriet

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>
Girokonto 3 00 18 06

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EUK	31. oktober 2006

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Transport- og Energiministeriets nærhedsnotat om Kommissionens forslag til ændring af Europa-Parlamentets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester samt forbedring af disse tjenesters kvalitet, som ændret ved direktiv 2002/39/EF af 10. juni 2002 om ændring af direktiv 97/67/EF, for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester.

DEPARTEMENTET

Dato 31. oktober 2006
J. nr. 149-5

Erhvervs- og Færdselskontoret

Kommissionens forslag til ændring af Europa-Parlamentets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af fællesskabets indre marked for posttjenester samt forbedring af disse tjenesters kvalitet, som ændret ved direktiv 2002/39/EF af 10. juni 2002 om ændring af direktiv 97/67/EF, for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester.

Notat om nærhedsprincippet

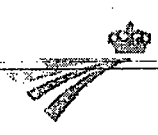
Forslaget er fremsendt af Europa-Kommissionen den 18. oktober 2006. Det er fremsat i henhold til Traktaten, særlig artikel 47 (2), artikel 55 og artikel 95 dvs. vedtagelse efter proceduren for fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet, jf. artikel 251. Forslaget foreligger endnu ikke i dansk sprogversion og forslaget er ikke officielt nummereret.

Forslaget er en videreførelse af liberaliseringen af fællesskabets indre marked for posttjenester, der blev igangsat med Rådets og Europa-Parlamentets vedtagelse af direktiv 97/67/EF, som efterfølgende er ændret ved direktiv 2002/39/EF.

Europa-kommissionen stiller i direktivet forslag om, at konkurrencen gives fri på EU's postmarkeder i 2009. Dermed vil den måldato, der er fastsat i det nuværende postdirektiv (97/67/EF og 2002/39/EF), blive overholdt. Det foreslåede nye direktiv er sidste skridt i en lang reformproces, der allerede har sat konkurrencen fri i nogle af medlemslandene, medens andre medlemslande har offentliggjort planer om at indføre fri konkurrence på postmarkederne inden 2009.

Posttjenesterne i Europa er omfattet af postdirektivet fra 1997 og 2002. Direktivet indeholder rammebestemmelser som sikrer borgerne et vist serviceniveau (postvirksomhederne pålægges befordringspligt) samtidig med at eneretsområdet gradvist er blevet reduceret. I starten omfattede eneretten alle forsendelser under 350 gram, en grænse der i 2002 blev sat ned til 100 gram og 1. januar 2006 til 50 gram (Danmark reducerede 1. januar 2005 eneretten til 50 gram).

Forslaget fastholder medlemsstaternes nuværende pligt til at sikre, at hele samfundet kan betjenes med gode posttjenester, herunder mindst én omdeling og indsamling mindst fem dage om ugen for alle EU's borgere. Forslaget øger, ifølge Kommissionen, forbrugerbeskyttelsen og styrker de relevante myndigheds-

organers rolle i de enkelte lande. Pligten til at sørge for, at posttjenesterne kan benyttes til økonomisk overkommelige takster, fastholdes i forslaget, lige som medlemsstaterne bevarer muligheden for at forlange, at der skal gælde landsdækkende enhedstakster for enkeltforsendelser – eksempelvis for breve og pakker. Forslaget giver endvidere medlemsstaterne en række muligheder for, såfremt dette måtte vise sig nødvendigt, at støtte befordringspligten på områder, hvor denne ikke er lønsom – f.eks. statsstøtte, offentlige udbud, kompensationsfonde og udligning af omkostningerne.

Med afskaffelsen af eneretsområdet kan brugerne af posttjenesterne forvente, at der sker en yderligere forbedring og udvikling af de tjenester, de kan benytte sig af. De befordringspligtige virksomheder motiveres til at blive mere pålidelige og effektive og yderligere lytte til kundernes behov, fordi de bliver udsat for konkurrence fra nye markedsaktører. Desuden vil den fulde åbning af markederne fremkalde nye arbejdspladser, direkte i nye postvirksomheder og indirekte i de brancher der er afhængige af postsektoren.

For så vidt angår forholdet til nærhedsprincippet, fremgår det af Kommissionens forklarende memorandum, at målet med forslaget er at tilvejebringe et indre marked for posttjenester ved afskaffelse af de befordringspligtige postvirksomheders eneret, herunder afskaffelse af eksklusive rettigheder som findes i sektoren. Forslaget sikrer universel postservice til rimelige priser til alle brugere i fællesskabet og fastsætter harmoniserede principper for regulering af den postale service i et åbent marked.

Disse mål kan ikke tilstrækkeligt effektivt gennemføres af medlemslandene alene. De meste slående eksempler er blandt andet, at et antal medlemslande har opretholdt postmonopoler af varierende størrelse til sikring af den universelle service, medens andre medlemslande helt eller delvist har afskaffet monopolerne eller har faste planer for at afskaffe disse inden 2009. Målene kan på grund af omfanget og virkningerne af det foreslåede direktiv bedre opnås på fællesskabs niveau, hvorfor fællesskabet kan vedtage regler i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Regeringen finder, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Borgernes og virksomhedernes daglige forsyning med post er såvel et nationalt som et internationalt anliggende, hvorfor fælles regler er en hensigtsmæssig måde at varetage forsyningspligten (befordringspligten) på. Regeringen finder endvidere, at fælles regler på området skaber gennemsigtighed og i øvrigt gør det indre marked mere sammenhængende og fremmer konkurrencen blandt postvirksomhederne i fællesskabet.

Udenrigsministeriet

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>
Girokonto 3 00 18 06

Bilag

Journalnummer

Kontor

1

400.C.2-0

EUK

1. december 2006

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 8. december 2006 - dagsordenspunkt rådsmøde (transport, telekommunikation og energi – transportdelen) den 11.-12. december 2006 – vedlægges Transport- og Energiministeriets notat om de punkter, der forventes optaget på dagsordenen.

DEPARTEMENTET

Dato 24. november 2006
J. nr. 121-16

EU- og Luftfartskontoret

Frederik Gelineck Fisker
Telefon 33 92 78 52
fgf@trm.dk

**Samlenotat: Rådsmødet (transport, telekommunikation og energi)
den 11-12. december 2006**

Dagsordenspunkt 4: Yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester, KOM (2006) 594. (3. Postdirektiv) _____	2
Dagsordenspunkt 5: Galileo _____	17
Dagsordenspunkt 6: Godslogistik i Europa – nøglen til bæredygtig mobilitet (KOM(2006)336). _____	21
Dagsordenspunkt 7: Eftermontering af spejle på tunge lastbiler, som er indregistreret i Fællesskabet KOM(2006) 570 endelig _____	32
Dagsordenspunkt 8: Relationer med tredjelande inden for civil luftfart _____	39
Dagsordenspunkt 9: Fælles regler for civil luftfart og om oprettelse af et europæisk luftfartssikkerhedsagentur (EASA), KOM (2005) 579 _____	41

Dagsordenspunkt 4: Yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester, KOM (2006) 594. (3. Postdirektiv)

Nyt notat

Resumé

Forslaget er en videreførelse af liberaliseringen af fællesskabets indre marked for posttjenester, som blev igangsat med vedtagelsen af direktiv 97/67/EF (1. postdirektiv). Direktivet stiller forslag om, at konkurrencen gives fri på EU's postmarkeder i 2009. Forslaget fastholder medlemslandenes pligt til at sikre, at hele samfundet bliver betjent med gode posttjenester til overkommelige priser – bl.a. ved at befordringspligten opfyldes ved udpegning af en eller flere befordringspligtige virksomheder. Med forslaget gives der forbrugerne mulighed for også at kunne klage til en uvildig instans over andre postvirksomheder end den befordringspligtige virksomhed.

Med afskaffelsen af eneretsområdet og konkurrencen fra nye markedsaktører kan brugerne af posttjenesterne forvente, at der sker en yderligere udvikling af de tjenester, de kan benytte sig af.

1. Baggrund og indhold

Forslaget er fremsat i henhold til Traktaten, særlig artikel 47 (2), artikel 55 og artikel 95 og skal vedtages efter proceduren i artikel 251 (om fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet).

Forslaget er en videreførelse af liberaliseringen af fællesskabets indre marked for posttjenester, der blev igangsat med Rådets og Europa-Parlamentets vedtagelse af direktiv 97/67/EF (1. postdirektiv), som efterfølgende er ændret ved direktiv 2002/39/EF (2. postdirektiv).

Europa-kommissionen stiller i direktivet forslag om, at konkurrencen gives fri på EU's postmarkeder i 2009 (eneretten for de befordringspligtige postvirksomheder afskaffes). Dermed vil den måldato, der er fastsat i det nuværende postdirektiv (97/67/EF og 2002/39/EF), blive overholdt. Det foreslåede nye direktiv er sidste skridt i en lang reformproces, der gradvis har indskrænket eneretten. Processen har endvidere tilskyndet enkelte medlemslande til helt at ophæve eneretten, medens andre medlemslande har offentliggjort planer om at indføre fri konkurrence på postmarkederne inden 2009.

Posttjenesterne i Europa er omfattet af postdirektivet fra 1997 og 2002. Direktivet indeholder rammebestemmelser, som sikrer borgerne et vist serviceniveau (postvirksomhederne pålægges befordringspligt), samtidig med at eneretsområdet gradvist er blevet reduceret. I starten omfattede eneretten alle forsendelser under 350 gram, en grænse der i 2002 blev sat ned til 100 gram og 1. januar

2006 til 50 gram (Danmark reducerede allerede 1. januar 2005 eneretten til 50 gram).

Side 3/42

- Forslaget fastholder medlemsstaternes pligt til at sikre, at hele samfundet kan betjenes med gode posttjenester, herunder mindst én omdeling og indsamling fem dage om ugen for alle EU's borgere. Forslaget fastslår, at beforderingspligten bør opfyldes ved obligatorisk forudgående udpegning (tidsbegrænset) af en eller flere beforderingspligtige postvirksomheder.

Medlemslandene er samtidig forpligtet til ubegrænset at give andre postvirksomheder licenser eller tilladelser til på nærmere vilkår til at operere inden for det beforderingspligtige område. Der er således mulighed for, at serviceydelser, som ligger indenfor det beforderingspligtige område, og som udføres af andre postvirksomheder kan gøres til genstand for licensudstedelse under passende kriterier og procedurer. Licensmodtagere kan således kræves underlagt krav vedrørende kvalitet, tilgængelighed og udførelse.

- Forslaget fastholder det nugældende direktivs krav om, at beforderingspligten som minimum skal omfatte postbefordring i indlandet og til udlandet af breve op til 2 kg og pakker op til 10 kg (i Danmark 20 kg), samt postbefordring af rekommanderede og forsikrede forsendelser (forsendelser med angiven værdi). Endvidere præciserer forslaget, at taksterne for de beforderingspligtige tjenester skal stå i forhold til omkostningerne (omkostningsægthed), herunder at taksterne skal stimulere effektivitetsgevinster, der bliver til gavn for brugerne. Pligten til at sørge for, at posttjenesterne kan benyttes til overkommelige takster, fastholdes i forslaget, ligesom medlemsstaterne over for den/de udpegede beforderingspligtige virksomheder kan forlange, at der skal gælde landsdækkende enhedstakster for enkeltforsendelser - "en landsdækkende styktakst" for eksempelvis et brev der er frankeret med et frimærke.
- Med indførelsen af fri konkurrence på EU's postmarkeder giver forslaget medlemslandene mulighed for, når det er nødvendigt for at beskytte brugernes interesser og/eller fremme effektiv konkurrence, og når de nationale forhold tilsiger det, at give andre postvirksomheder adgang på gennemsigtige og ikke-diskriminerende vilkår til følgende dele af den postale infrastruktur hhv. posttjenesterne: postnummersystem, adressedatabase, postbokse, postkasser og brevindkast samt oplysninger om adresseforandring, eftersendelse og returnering.
- Forslaget giver endvidere medlemsstaterne en række muligheder for, såfremt dette måtte vise sig nødvendigt, at støtte beforderingspligten på områder, hvor beforderingspligten udgør en urimelig økonomisk byrde

for den/de befordringspligtige postvirksomheder – f.eks. via statsstøtte, offentlige udbud, kompensationsfonde og udligning af omkostningerne mellem operatørerne.

- Forslaget indebærer, at brugerne får adgang til også at klage over postservicen hos andre postvirksomheder end de befordringspligtige postvirksomheder. Samtidig styrker forslaget de relevante myndighedsorganers rolle i de enkelte lande, idet forslaget bl.a. kræver samarbejde mellem de nationale forvaltningsmyndigheder og forbrugerbeskyttelsesorganerne.
- Endelig foreskriver forslaget, at medlemslandene etablerer én eller flere forvaltningsmyndigheder for postsektoren. Forslaget stiller i den forbindelse krav om – i lighed med hvad der gælder på andre områder i netværksindustrien – at myndigheds/tilsynsopgaven varetages af en myndighed, der er garanteret uafhængighed, ikke mindst i forhold til de ejerskabsrelaterede opgaver, for således at sikre upartiske afgørelser. Endvidere foreskriver forslaget, at den/de nationale forvaltningsmyndigheder samarbejder med de nationale forbruger- og konkurrencemyndigheder samt de postale forvaltningsmyndigheder i EU.

Med afskaffelsen af eneretsområdet kan brugerne af posttjenesterne ifølge forslaget forvente, at der sker en yderligere udvikling af de tjenester, de kan benytte sig af. De befordringspligtige virksomheder motiveres til at blive mere pålidelige og effektive og yderligere lytte til kundernes behov, fordi de bliver udsat for konkurrence fra nye markedsaktører. Desuden vil den fulde åbning af markederne skabe nye arbejdspladser, direkte i nye postvirksomheder og indirekte i de brancher der er afhængige af postsektoren.

Forslaget forventes præsenteret på EU Rådsmødet den 11. december 2006.

2. Gældende dansk ret

- Lov nr. 472 af 9. juni 2004 om postbefordring.

- Bekendtgørelse nr. 1312 af 14. december 2004 om koncession for Post Danmark A/S.

- Bekendtgørelse nr. 1313 af 14. december 2004 om postvirksomhed og postbefordring.

Gennemførelsen af direktivforslaget (3. postdirektiv) kræver ændringer i lov om postbefordring samt de tilhørende bekendtgørelser.

3. Høring

Meddelelsen er sendt i høring hos følgende institutioner, virksomheder og organisationer med frist 17. november 2006 og er endvidere sendt i ekstra høring med frist den 6. december 2006, hvorfor der forventes at indkomme yderligere høringssvar.

Amtsrådsforeningen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsgiverforeningen for Handel, Transport og Service (AHTS), Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Jernbaneforbund, Dansk Transport og Logistik, Danske Busvognmænd, Danske Speditører, Det Kommunale Kartel, Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark/Service, HK Trafik og Jernbane, International Transport Danmark, Kommunernes Landsforening, Dansk Industri, Danmarks Reederforening, FDM, Bilimportørerne, Landsorganisationen i Danmark, Fagforbundet 3 F, Post Danmark A/S, CityMail Denmark A/S, Danske Dagblades Forning, HK Post & Kommunikation, HK/STAT, Posttilsynet, Statsansattes Kartel.

Af høringssvarene fremgår følgende:

Post Danmark A/S anfører, at det indgår i grundlaget for den nuværende postlov, at koncessionshaveren skal kompenseres for de byrder, befordringspligten indebærer, med værdien af tildelte rettigheder. Befordringspligten i Danmark er imidlertid væsentlig mere vidtgående end den tilsvarende europæiske, og det er som konsekvens bl.a. heraf Post Danmarks opfattelse, at lov om postbefordring samt Post Danmarks koncession i forbindelse med en eventuel implementering af det nye direktiv må ændres væsentligt, således at en ligevægt mellem pligter og rettigheder kan opretholdes.

Indledningsvis fastslås det, at Post Danmark ikke er nogen infrastrukturvirksomhed. Selskabet benytter den offentlige infrastruktur (veje, baner, havne, lufthavne, el- og telenet mv.), som tillige står til rådighed for deres konkurrenter. Opstartsomkostningerne for postale forretninger er beskedne, og alle disse forhold peger i retning af, at hver operatør må etablere sine egne produktionsanlæg frem for – med myndighedernes bistand – at søge at tiltvinge sig adgang til andres. Med hensyn til direktivforslagets vage bestemmelser om en mulig etablering af adgang til visse elementer af Post Danmarks produktionsapparat, er det således selskabets principielle standpunkt, at andre postvirksomheder må etablere deres eget produktionsapparat.

I artikel 12 foreslås det, at landsdækkende ensartede priser skal begrænses til udelukkende at omfatte forsendelser der betales stykvis, f.eks. forsendelser frankeret med frimærker. Det fastslås endvidere, at priserne skal være omkostningsbestemte. Post Danmark kan fuldt ud tilslutte sig dette, idet det er selskabets opfattelse, at taksterne for de respektive produktvarianter skal relatere sig til de processer og dermed omkostninger, der er forbundet med dem. En om-

kostningsrelateret prissætning af brevprodukterne, vil tillige være nødvendig for at Post Danmark kan konkurrere på lige vilkår med de konkurrenter, der vil entre markedet.

Det er endvidere Post Danmarks principielle opfattelse, at der i et liberaliseret marked ikke skal gælde andre reguleringer end de, der følger af den almindelige konkurrencelovgivning. Et prisloft, som det nu gældende, bør derfor afskaffes sammen med eneretten.

Vedrørende de i direktivforslagets artikel 7 angivne finansieringsmodeller for befordringspligten skal det anføres, at Post Danmark ikke er interesseret i, at befordringspligten finansieres ved statstilskud eller gennem etableringen af en fond, som modtager tilskud fra andre postoperatører.

For det første er det i praksis umuligt, at foretage en beregning af meromkostningerne ved befordringspligten, idet dette ville kræve, at der tages stilling til, hvorledes Post Danmark ville agere, såfremt selskabet ikke var pålagt særlige pligter. Hertil kommer, at der ville skulle foretages skøn over kundernes og konkurrenternes reaktioner på de påtænkte teoretiske ændringer i Post Danmarks markedsadfærd. Beregningerne ville være af ren spekulativ karakter, og de ville ikke være egnede som grundlag for udmåling af statstilskud eller lignende.

Post Danmark hæfter sig tillige ved, at sådanne tilskudsordninger forudsætter opretholdelsen af særskilte foranstaltninger vedrørende de befordringspligtige virksomheders regnskabsførelse. Sådanne foranstaltninger er fornuftigvis ikke pligtige, dersom der ikke ydes stats- eller fondstilskud.

I henhold til direktivforslagets artikel 9 gives der mulighed for, at serviceydelser, som ligger indenfor det befordringspligtige område kan gøres til genstand for licensudstedelse under passende kriterier og procedurer. Licensmodtagere kan således kræves underlagt krav vedrørende kvalitet, tilgængelighed og udførelse. Post Danmark kan støtte, at distribution af breve under 50 gram kræver licens med tilhørende krav om et veldefineret serviceområde og betinget af universelle serviceforpligtelser, kvalitetskrav etc.

Som modydelse for pålagte pligter skal andre postoperatører naturligvis tildeles samme rettigheder som Post Danmark, dvs.

- Adgang til at trække på CPR-data.
- Momsfritagelse (breve under 50 gram).

I henhold til direktivforslagets artikel 11a åbnes der mulighed for, at der kan gives andre operatører adgang til visse elementer i Post Danmarks produktionsapparat, herunder adressedatabase, postnummersystem og postbokse.

Emnet vedrørende Post Danmarks adressedatabase blev behandlet grundigt ved seneste lovrevision. Post Danmarks ret til at oprette og anvende en modta-

gerdatabase er givet som kompensation for, at selskabet, modsat andre postvirksomheder, er pålagt en befordringspligt. Post Danmark vil ikke have indvendinger imod, at andre postvirksomheder får en tilsvarende adgang til offentlige registre, som selskabet har.

Generelt er det dog Post Danmarks principielle standpunkt, at andre postvirksomheder må etablere deres eget produktionsapparat.

Det fremgår af direktivforslagets artikel 14, at hvis man fravælger de finansieringsmodeller, som tillades i henhold til artikel 7, kan det besluttes, at kravet om udarbejdelse af særlige regnskaber i henhold til et regnskabsreglement bortfalder. Post Danmark kan bifalde et bortfald af et særligt regnskabsreglement. Dette vil være en helt naturlig beslutning, idet der ikke længere er en eneret, der kan krydssubsidieres fra, og da der ikke er behov for at opgøre og kontrollere opgørelsen af tilskud. Der vil været tale om et fuldt liberaliseret marked, hvor Post Danmark er underlagt de almindelige konkurrenceretlige regler i lighed med andre operatører på markedet.

Post Danmark gør opmærksom på vigtigheden af, at der politisk aftales en samlet plan i forbindelse med en stillingtagen til direktivet. Der skal således tages stilling til en udmøntning af direktivet i Danmark, før dette er vedtaget i EU-regi.

Under hensyntagen til de ovenfor givne bemærkninger og under forbehold for at alle "betydelige" lande liberaliserer samtidig kan Post Danmark give sin støtte til direktivforslaget.

Dansk Industri (DI) kan overordnet støtte det fremsendte direktivforslag og ser frem til det videre arbejde med direktivet og dets implementering i dansk ret.

DI har følgende mere detaljerede kommentarer til direktivforslaget:

- DI er enig med EU-Kommissionen i, at tvungen brug af ensartede priser i et konkurrencepræget marked ikke vil være hensigtsmæssig. DI kan således tilslutte sig forslaget om, at landsdækkende ensartede priser begrænses til at omfatte forsendelser, der betales stykvis, f.eks. forsendelser frankeret med frimærker. Der kan således ske en markedsbaseret prisfastsættelse for forsendelser, der eksempelvis afsendes i større volumen eller forbehandles af afsender. Der vil dog næppe være grundlag for en geografisk baseret prisdifferentiering.
- DI anser det ikke for hensigtsmæssigt, at finansieringen af befordringspligten sker gennem statstilskud eller gennem etableringen af en fond, som modtager tilskud fra andre postoperatører. Det vil i praksis være særdeles vanskeligt at foretage en beregning af meromkostningerne ved

befordringspligten, idet dette ville kræve, at der opstilles en model for, hvorledes operatøren optimalt ville agere, såfremt selskabet ikke var pålagt nogle pligter.

- DI støtter, at distribution af breve under 50 gram kræver licens med tilhørende krav om et veldefineret serviceområde og betinget af universelle serviceforpligtelser, kvalitetskrav etc. Ved denne model sikres det, at der er lige konkurrencevilkår mellem de operatører, som vil operere på markedet for breve under 50 gram.
- I henhold til direktivforslagets artikel 11a skal medlemsstaterne sikre, at der skabes lige adgang til en række elementer i den postale infrastruktur, herunder adressedatabase, postnummersystem og postboks. Det er, ifølge DI, afgørende at denne forpligtelse, som det også nævnes i direktivforslaget, ses i lyset af de nationale forhold. Her er det særlig relevant at se på, hvilke infrastrukturelementer, der i særlig grad er knyttet til befordringspligten.
- Direktivforslaget levner medlemsstaterne en betydelig frihed til at implementere i overensstemmelse med nationale forudsætninger. Gennemførelsen i Danmark kan derfor være af stor betydning for udviklingen af postsektoren. DI skal på den baggrund opfordre til, at der tages stilling til udmøntning af direktivet i Danmark, før dette er vedtaget i EU-regi.

CityMail Denmark A/S hilser initiativet fra Kommissionen velkommen. En ændring af de nugældende regler på det postale område med henblik på senest i 2009 at fjerne de mange barrierer, som der i dag forvrider konkurrencen, er den eneste farbare vej til sikring af en effektiv og konkurrencedygtig postsektor i EU. En effektiv og konkurrencedygtig postsektor er forudsætningen for at der fortsat kan leveres høj kvalitetstjenester til en overkommelig pris til gavn for borgere og virksomheder i EU.

CityMail Denmark's opfattelse er, at en dansk implementering af tiltag, som effektivt fjerner hindringerne for skabelsen af et konkurrencekraftigt og effektivt postmarked i Danmark, bør ske hurtigst muligt. Man bør fra dansk side ikke afvente en fælleseuropæisk implementering i 2009, men allerede nu foretage de fornødne ændringer for at positionere alle danske postaktører bedst muligt på fremtidens europæiske postmarked.

Med hensyn til direktivforslagets regulering af både befordringspligtens omfang og standarderne herfor er det CityMail Danmarks opfattelse, at man bør overveje mere fleksible regler, der er bedre tilpasset den dynamik og de ændringer, som kommunikations- og logistikmarkederne har undergået siden begyndelsen af 90'erne. For eksempel bør man nøje overveje om der faktisk er behov for en minimum omdeling på 5 dage i hele EU. Tilsvarende må det være til-

strækkeligt, at man fastsætter krav til befordringshastigheden, hvorfor krav til uddelingsfrekvensen er overflødige. Endelig er det CityMail Denmark's standpunkt, at fastsættelsen af enhedstakster indskrænkes til kun at omfatte enkeltforsendelser.

Hvad angår finansieringen af befordringspligten bør det nøje undersøges, hvorvidt der overhovedet består et behov for at finansiere udbuddet af tjenester under befordringspligten på anden måde end gennem almene markedsmekanismer. Den svenske regering har foretaget undersøgelser heraf, og har konkluderet at en befordringspligt baseret på EU's standarder i sig selv generer tilstrækkelig indkomst for en operatør (Ds 1997:58), og at anden form for finansiering og subsidiering er unødvendig. Den i direktivforslaget omtalte løsning, hvorefter alle postoperatører skal bidrage til at finansiere nettoomkostningerne forbundet med befordringspligten vil derfor næppe være aktuel for Danmarks vedkommende, da Danmarks infrastruktur og geografi må anses at give en postoperatør mere fordelagtige betingelser end tilfældet er i Sverige. En eventuel subsidiering af befordringspligten bør dog under ingen omstændigheder omfatte ydelser, som en postoperatør i alle tilfælde ville vælge at udbyde som en del af vedkommende operatørs basale forretningsmodel.

En eventuel finansiering af nettoomkostningerne i Danmark forbundet med services udover EU's minimums standarder bør ikke på nogen måde belaste andre operatører, som ikke tager del i den befordringspligtige servicering. Løsninger, hvor der pålægges de postbefordrende virksomheder en pligt til i fællesskab at finansiere nettoomkostningerne forbundet med befordringspligten – uanset dens omfang – vil ikke føre til et mere konkurrencedygtigt og effektivt marked.

I det omfang der kan påvises et behov for afdække en nettoomkostning gennem en fondsetablering eller lignende tiltag, er det CityMail Danmarks vurdering, at sådanne løsninger altid forinden bør forelægges Kommissionen, for at tilsikre at fremgangsmåden ikke har en konkurrencedæmpende effekt.

Med hensyn til de enkelte operatørers adgang til postal infrastruktur er det opfattelsen hos CityMail Danmark, at myndighederne i den enkelte medlemsstat må have en pligt til at sikre, at der skabes adgang til disse faciliteter. En effektiv, ligeværdig og kostbaseret adgang til faciliteter som postnummerbaser, postbokse, adresseændringer etc. er en absolut forudsætning for at der kan skabes et dynamisk, konkurrencedygtigt og effektivt postmarked i EU. Det bør ikke være op til den enkelte medlemsstat at afgøre, hvorvidt der skal være adgang til disse faciliteter.

Endelig er det glædeligt at konstatere, at man fra kommissionens side ønsker at sikre indførelsen af effektive og gennemskuelige regnskabssystemer og regler for de befordringspligtige virksomheder. Det er væsentligt at sådanne regn-

skabssystemer er gennemskuelige for at forhindre at den befordringspligtige virksomhed misbruger sin dominerende stilling.

Dansk Handel og Service – Industri (HTSI) hilser Kommissionens forslag om liberalisering af postmarkedet den 1. januar 2009 velkomment.

De finder det afgørende for leverancen af prisbillig post af høj kvalitet, at markedet konkurrenceudsættes. Erfaringerne fra blandt andet Sverige, der har et liberaliseret postmarked, viser tydeligt, at dette er til gavn for både forbrugere og virksomheder.

Det fremgår af forslaget, at Kommissionen søger at finde en balance mellem sikring af, at alle EU-borgere har en regelmæssig leverance af postforsendelser og at skabe en basis for fri konkurrence.

Det er HTSIs opfattelse, at Kommissionen særligt i artikel 7, stk. 3 samt artikel 9, stk. 2, 1. i for høj grad giver adgang til etablering af nationale særordninger for sikring af stabile posttjenester. Et liberaliseret marked etableret i overensstemmelse med de i direktivforslaget angivne rammer vil få en så forskelligartet gennemførelse i de enkelte lande, at markedsadgangen for internationale postvirksomheder i alvorlig grad hæmmes, idet disse risikerer at skulle etablere et særligt system i hvert enkelt land. Dermed mister disse virksomheder en lang række stordriftsfordele og bliver mindre effektive, hvilket er skadeligt for både borgere og erhvervsliv.

HTSI anerkender Kommissionens tydelige intention om at skabe transparens for de støtteordninger med videre, der kan etableres til sikring af, at befordringspligten opfyldes. Samtidig finder de dog, at man i højere grad bør indføre EU-regulering af de nærmere betingelser for opsplittning af de aktiviteter i en postvirksomhed, der er omfattet af offentlig støtte under én eller anden form og de ydelser, der tilbydes på et konkurrenceudsat marked. Dette vil igen medføre et mere ensartet marked over landegrænserne, hvilket vil styrke den internationale konkurrence.

HTSI kan på den baggrund anbefale, at den danske holdning til direktivforslaget bliver positiv, men at man i det videre arbejde fokuserer på at etablere en ordening, der i højere grad muliggør international konkurrence på området baseret på ensartede, sammenlignelige og gennemsigtige gennemførelsesforanstaltninger på nationalt niveau.

Handel, Transport og Service - Arbejdsgiver- og Erhvervsorganisationen (HTS-A) går ind for en fuld liberalisering af markedet for posttjenester. Det er afgørende, at EU og medlemslandene lægger de nødvendige kræfter i at fuldende etableringen af et indre marked for posttjenester – og ikke mindst sikrer en gennemsigtig, fri og lige konkurrence mellem alle aktører på postmarkedet.

HTS-A ønsker på nuværende tidspunkt at koncentrere bemærkningerne om særligt to spørgsmål:

1. Fremtiden for befordringspligten

HTS-A mener, at det bør analyseres nærmere, om der også i fremtiden er grundlag for at opretholde befordringspligten. Dette skal ikke mindst ses i lyset af postmarkedets udvikling og de stadigt flere aktører på postmarkedet.

Hvis der – på grundlag af analysearbejdet – træffes beslutning om fortsat at opretholde befordringspligten, bør der åbnes op for, at alle aktører på postmarkedet kan byde ind på befordringspligten.

HTS-A mener, at grundlaget for en fri og lige adgang for alle markedsaktører til at byde ind på befordringspligten skal være forankret i det eksisterende fælles regelsæt for posttjenester.

Det er derfor af afgørende betydning, at spørgsmålet om befordringspligten og de fremtidige perspektiver for at opretholde befordringspligten afklares hurtigst muligt – og ikke mindst at rammerne for en fri og lige adgang for alle aktører til at byde ind på befordringspligten også reguleres i det foreliggende ændringsforslag fra Kommissionen.

2. Moms på postydelser

Aktørerne på postmarkedet er i dag undergivet forskellige vilkår, når det gælder moms på postydelser. Postmarkedet er under fortsat liberalisering, og postydelser er ikke længere en service, som alene leveres fra statsejede monopoler. Det er således alt andet end udtryk for frie og lige konkurrencevilkår, at Post Danmark A/S – i modsætning til andre aktører på det danske postmarked – i dag er fritaget for moms på postydelser, der er omfattet af befordringspligten.

Også Kommissionen er opmærksom på problemstillingen og overvejer for øjeblikket muligheder og konsekvenser af fælles regler for moms på samtlige postydelser.

HTS-A skal hermed opfordre medlemslandene og EU til at opstille en klar og fælles målsætning om, at problemstillingen om forskelsbehandling af aktører, når det gælder om moms på postydelser, finder sin afklaring hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden den fulde liberalisering af postmarkedet træder i kraft fra 2009.

HTS-A ser en løsning af spørgsmålet om moms på postydelser som afgørende for opfyldelse af succeskriteriet om at skabe et indre marked for posttjenester med en gennemsigtig, fri og lige adgang for alle aktører.

Danske Dagblades Forening ser en effektiv og billig distribution som en reel nødvendighed for overhovedet at kunne udgive dagblade herhjemme.

Branchen hilser derfor alle tiltag velkomne, der kan skabe øget konkurrence på distributionsmarkedet med faldende priser og bedre service til følge.

Det har altid fra politisk hold været et ønske, at tilgængeligheden af danske dagblade skal være høj og uanset, hvor i landet man bor, skal det være muligt at kunne modtage ikke én, men alle de aviser, man ønsker.

Det er derfor ikke nok alene at se på de konkurrencemæssige forbedringer, der kan ske i kølvandet på en liberalisering af den danske postbefordring, det er også nødvendigt at forhindre, at dele af landet vil få en ringere service og/eller et højere prisniveau.

Under den nuværende ordning koster omdeling af breve og aviser det samme, uanset hvor i landet det sker. Den ens pris opretholdes gennem Post Danmarks befordringspligt og de urbane områder betaler således til, at tyndt befolkede egne/landsbysamfund kan modtage post til den samme takst, som er gældende i byer.

Hvis liberaliseringen af posttjenesterne resulterer i en fri prissætning, vil der blive en voldsom forskel på priserne for at modtage post i byerne henholdsvis på landet. En fri prissætning vil således øge konkurrencen i byområderne, mens den fri prissætning vil resultere i en prisdiskriminering af tyndere beboede egne og modvirke de tiltag, der ellers sættes i værk for at bevare liv og arbejdspladser på landet og i landsbyerne. Danske Dagblades Forening vil derfor opfordre til, at der opretholdes en lige prissætning mellem land og by.

Der har tidligere fra Post Danmarks side været rejst ønske om at sænke omdelingsfrekvensen i tyndere beboede områder og undlade at omdele post på alle hverdage. Hvis postomdelingsfrekvensen bliver lavere på landet og i tyndt bebyggede områder, vil borgerne dér opleve en geografisk diskrimination, og deres mulighed for at kommunikere vil sammenlignet med 'byboere' være ringere.

For de danske dagblade er de eksisterende servicemål for Post Danmark ikke optimale, da mange husstande oplever at få posten så sent, at de allerede er taget på arbejde, men morgenaviser bliver trods alt stadig leveret samme dag.

Hvis omdelingsfrekvensen sænkes til færre dage end ugens hverdage, vil efterspørgslen efter dagblade naturligt falde, da de færreste ønsker at købe daggamle aviser, endside modtage to på én gang. Det vil ikke kun berøre dagbladene, men i høj grad også lokalsamfundene, da formidling af lokale nyheder og debat i høj grad sker gennem aviserne.

Som nævnt indledningsvis hilser de danske dagblade alle tiltag der øger konkurrencen inden for distribution velkommen. De mener dog samtidigt, at en øgning af konkurrencen ikke må ske på bekostning af landsbyerne og de tyndt befolkede egne. Det er derfor i alles interesse, at det kommende liberaliseringsarbejde bliver til glæde for alle og ikke blot sker på bekostning af nogen, for eksempel landsbefolkningen.

Fagligt Fælles Forbund (Industrigruppen 3 F) anfører, at man i forbindelse med de tidligere gennemførte høringer om direktiv 97/67 og tillægsdirektiv 2002/39/EF har taget afstand fra en fuld åbning af det indre marked for posttjenester, idet 3F finder, at en sådan åbning vil skade mulighederne for at finansiere den universelle service og føre til forringelse af dennes omfang og kvalitet.

Kommissionen foreslår nu en fuld åbning af posttjenesterne til trods for, at der ikke er gennemført fyldestgørende studier af, hvilke konsekvenser en fuld liberalisering vil have for den universelle service i de enkelte medlemsstater.

I stedet for at foreslå nye fælleseuropæiske bestemmelser for, hvordan den universelle service fremover skal finansieres, overlader Kommissionen det til den enkelte medlemsstat at træffe beslutning om, hvorvidt der skal ydes tilskud til finansiering af den universelle service, omfanget og formen heraf, om der skal ske finansiering via en såkaldt fondsmodel eller, om der i evt. i stedet skal anvendes en procedure for udstedelse af autorisation betinget af f.eks. universel serviceforpligtelse.

3 F mener, at frem for at bidrage til en harmonisering af vilkårene i postsektoren – som var en af begrundelserne for gennemførelse af det oprindelige postdirektiv – fører Kommissionens forslag til, at vilkårene for adgang til de enkelte nationale markeder gøres fuldstændigt uigennemskuelige.

Kommissionens forslag bidrager efter 3 F's opfattelse ikke til etableringen af et indre marked for posttjenesterne. Reguleringen af de nationale markeder må forudses yderligere differentieret. Samtidig afviger den universelle serviceforpligtelse ikke fra de forpligtelser, der allerede følger af UPU-konventionen og alle hidtidige erfaringer med de foreslåede modeller til finansiering af den universelle forpligtelse har været negative.

Forslaget bidrager således alene til en afvikling af brevmonopolet, uden der anvises tilfredsstillende alternative finansieringsformer eller garantier for videreførelsen af en universel service af høj kvalitet og til overkommelige priser. Og forslaget indebærer samtidig en begrænsning af muligheden for – som det ellers har været princippet siden postvæsnernes fødsel – at operere med enhedstakster, idet disse vil virke konkurrenceforstyrrende.

Forslaget bygger på den antagelse, at markedet i vidt omfang selv vil være i stand til at sikre den universelle service. Alle hidtidige erfaringer viser det modsatte. Der er ifølge 3 F ikke nogen kommerciel interesse for at yde universel service – tværtimod viser undersøgelser blandt potentielle konkurrerende operatører, at der alene er kommercielt grundlag for at konkurrere på udvalgte delmarkeder. Erfaringer fra f.eks. Sverige har vist, at det er meget svært at opnå en fornuftig økonomisk balance, selv på afgrænsede delmarkeder, og de konkurrerende udbydere har da også gennem år opereret med underskud, som har måttet finansieres af ejerne – i det svenske eksempel af de britiske og efterfølgende de norske postkunder.

3F anfører, at Kommissionen da også erkender, at den reelle konkurrence har trange kår og har derfor i artikel 11a indarbejdet bestemmelser om "open access/down stream access" til de postale produktionssystemer. Forslaget virker ude af proportion, er stærkt konkurrenceforvridende og vil medvirke til at øge presset på den universelle service.

Efter 3F's opfattelse forekommer det ganske enkelt ikke logisk på den ene side, at ville liberalisere det postale marked, mens man på den anden side foreslår særlige bestemmelser om adgang til konkurrerende produktionssystemer i et omfang, der ligger ud over de generelle konkurrencebestemmelser. Eventuelle konkurrenters adgang til de postale produktionssystemer må naturligvis baseres på rent kommercielle vilkår.

3F finder, at opretholdelsen af et brevmonopol af en passende størrelse, fortsat er den bedste metode til at garantere universelle tjenester af høj kvalitet og til overkommelige priser.

Konkurrencestyrelsen finder det positivt, at tidsfristen for den fulde liberalisering senest 1. januar 2009 hermed bekræftes, og at forslagene til de overordnede rammer for et liberaliseret postmarked skitseres.

På den ene side er det en forbedring, at medlemsstaterne får forskellige valgmuligheder med hensyn til at vælge de mest passende midler for at sikre opretholdelse af en befordringspligt. På den anden side, er det også af stor betydning, at det sikres, at de forskellige reguleringsmodeller ikke skaber så store forskelle mellem medlemsstaterne, at det hindrer udviklingen af grænseoverskridende posttjenester og hæmmer postvirksomheders udvikling. For at undgå at en sådan situation udvikler sig, kunne direktivet tillægge Kommissionen en mere overordnet kontrolfunktion, hvorved Kommissionen tillægges en vetoet, der kan anvendes, hvis reguleringen i medlemsland ud fra en samlet betragtning udvikler sig, så direktivets målsætning om udvikling af et indre marked for posttjenester bringes i fare.

Forslaget stiller krav til medlemsstaterne om, at de vurderer, om der i en liberaliseret postsektor kan identificeres en række postinfrastrukturer eller -

tjenester, som den befordringspligtige virksomhed udbyder, der bør gøres tilgængelige for andre operatører, som udbyder tilsvarende tjenester. Det drejer sig fx om adgang til hhv.: postnummer system, adressedatabase, postbokse, postkasser, oplysninger om adresseændringer og returservice.

I direktivforslaget begrænses dette krav til medlemsstaterne til, at de alene skal træffe en informeret beslutning om behovet for og udstrækningen af en sådan regulering. Efter Konkurrencestyrelsens vurdering bør det drøftes, om man på EU-plan skulle overveje modeller for tredjeparts adgang til den befordringspligtige virksomheds postbokse, adressedatabase mv. Det skyldes, at det udover eneretten i høj grad er problemer med adgang til ovennævnte infrastrukturer/tjenester, som fra konkurrenternes side hævdes at hindre deres adgang til markedet.

4. Statsfinansielle, samfundsøkonomiske, administrative og miljømæssige konsekvenser.

Statsfinansielle konsekvenser vil afhænge af, hvordan man i Danmark vælger at implementere direktivet med hensyn til finansiering af befordringspligten.

Det forventes, at en fuldstændig markedsåbning vil medføre, at postmarkederne vil ekspandere generelt, og at det vil blive lettere for posten at integrere sig og konkurrere med alternative metoder til kommunikation og transport. Dette forventes at bidrage til, at beskæftigelsen hos de befordringspligtige virksomheder kan opretholdes og til, at der lettere kan opstå nye arbejdspladser hos andre operatører og nytillkommende aktører på postmarkedet.

Forslaget øger forbrugerbeskyttelsen, idet brugernes adgang til at klage over postservicen også skal omfatte andre end de befordringspligtige postvirksomheder. Samtidig styrker forslaget de relevante myndighedsorganers rolle i de enkelte lande, idet forslaget bl.a. kræver samarbejde mellem de nationale forvaltningsmyndigheder og forbrugerbeskyttelsesorganerne.

5. Nærhedsprincippet

For så vidt angår forholdet til nærhedsprincippet, fremgår det af Kommissionens forklarende memorandum, at målet med forslaget er at tilvejebringe et indre marked for posttjenester ved afskaffelse af de befordringspligtige postvirksomheders eneret, herunder afskaffelse af eksklusive rettigheder som findes i sektoren. Forslaget sikrer universel postservice til rimelige priser til alle brugere i fællesskabet og fastsætter harmoniserede principper for regulering af den postale service i et åbent marked.

Disse mål kan ikke tilstrækkelig effektivt gennemføres af medlemslandene alene. De meste slående eksempler er bl.a., at et antal medlemslande har opretholdt postmonopoler af varierende størrelse til sikring af den universelle ser-

vice, medens andre medlemslande helt eller delvist har afskaffet monopolerne eller har faste planer for at afskaffe disse inden 2009. Målene kan på grund af omfanget og virkningerne af det foreslåede direktiv bedre opnås på fællesskabsniveau, hvorfor fællesskabet kan vedtage regler i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Regeringen finder på det foreliggende grundlag, at nærhedsprincippet er overholdt. Borgernes og virksomhedernes daglige forsyning med post er såvel et nationalt som et internationalt anliggende, hvorfor fælles regler er en hensigtsmæssig måde at varetage forsyningspligten (befordringspligten) på. Regeringen finder endvidere, at fælles regler på området skaber gennemsigtighed og i øvrigt gør det indre marked mere sammenhængende og fremmer konkurrencen blandt postvirksomhederne i fællesskabet.

6. Regeringens generelle foreløbige holdning

Regeringen er generelt positiv over for en fortsat liberalisering af postmarkedet under hensyntagen til forsyningsikkerheden.

Generelt finder regeringen det tilfredsstillende, at det nugældende direktivs minimumskrav til befordringspligten fastholdes og at der forsat er mulighed for at bl.a. breve kan befordres til landsdækkende enhedstakster.

Regeringen har i forbindelse med drøftelsen af strategien for Danmark i den globale økonomi "Fremgang, fornyelse og tryghed" fra april 2006 tilkendegivet, at der – når der på EU niveau var skabt større klarhed om de fremtidige rammebetingelser – ville blive igangsat et analysearbejde med henblik på forslag til beslutningsgrundlag for den fortsatte liberalisering af postmarkedet i Danmark. Dette analysearbejde vil nu blive igangsat.

7. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Et mindre antal medlemslande stiller sig overvejende positivt til forslaget, mens et andet mindre antal er mere skeptiske. Adskillige medlemslande har endnu ikke tilkendegivet deres position. De fleste lande havde dog undersøgelsesforbeholdsrigtigt i forhold til finansieringen af befordringspligten.

8. Tidligere forelæggelser for Europaudvalget

Forslaget er ikke tidligere forelagt for Europaudvalget.

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 18.10.2006
KOM(2006) 594 endelig

2006/0196 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked
for posttjenester i Fællesskabet**

(forelagt af Kommissionen)

{SEK(2006) 1291}

{SEK(2006) 1292}

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND

Rådets resolution af 7. februar 1994 om udvikling af Fællesskabets posttjenester¹ har et dobbelt formål: en gradvis og kontrolleret åbning af posttjenestemarkedet for konkurrence og en varig garanti for opfyldelse af befordringspligten. For at bringe disse to mål i harmoni med hinanden fastsætter postdirektivet² en tidsplan for videre åbning af postmarkederne for konkurrence. I postdirektivets artikel 7 fastsættes følgende:

- Kommissionen skal senest den 31. december 2006 forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, der ledsages af et forslag om, at 2009 i givet fald bekræftes som året for fuld gennemførelse af det indre marked for posttjenester, eller om, at der fastlægges andre foranstaltninger.
- Kommissionen skal bygge sit forslag på konklusionerne fra en fremadrettet undersøgelse, som for hver medlemsstat vurderer, hvilken indvirkning den fulde gennemførelse i 2009 af det indre marked for posttjenester har på befordringspligten.

Som grundlag for nærværende forslag foreligger konklusionerne af den fremadrettede undersøgelse af, hvordan den fulde realisering af det indre postmarked (2009) påvirker opfyldelsen af befordringspligten³, sådan som det kræves i postdirektivet, en konsekvensvurderingsrapport⁴ og en beretning om anvendelsen af postdirektivet⁵, som indeholder en grundig gennemgang af sektoren. I disse dokumenter kan man finde nærmere oplysninger om den generelle baggrund og begrundelse for det forslag, der ridses op i de følgende afsnit.

2. KOMMISSIONENS FORSLAG

2.1. Retlige aspekter

2.1.1. Subsidiaritetsprincippet

Forslagets formål er at fuldføre et indre marked for posttjenester ved at afskaffe ene- og særrettigheder i postsektoren, beskytte de ydelser, der er omfattet af befordringspligt, for alle brugere på et fælles niveau i alle EU-lande og fastsætte harmoniserede principper for reguleringen af posttjenester på et åbent marked, og sigter mod derudover mod at mindske andre hindringer for, at det indre marked kan fungere.

¹ EFT C 48 af 16.2.1994, s. 3.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet (EFT L 15 af 21.1.1998, s. 14), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/39/EF af 10. juni 2002 om ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester, EFT L 176 af 5.7.2002, s. 21.

³ KOM(2006) 596.

⁴ SEK(2006) 1291.

⁵ KOM(2006) 595.

Disse mål kan ikke nås af medlemsstaterne hver for sig. Det mest slående eksempel herpå er, at nogle medlemsstater har bevaret monopoler af varierende omfang på bestemte postydelser for at finansiere befordringspligten, mens andre helt eller delvis har afskaffet servicemonopolerne eller har færdige planer om at gøre det inden 2009.

Omfanget og virkningerne af de foreslåede foranstaltninger indebærer, at de opstillede mål bedre kan nås på fællesskabsplan, og det er Kommissionens opfattelse, at Fællesskabet derfor kan vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. EF-traktatens artikel 5.

2.1.2. *Proportionalitet*

Dette direktiv vedrører i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet kun, hvad der er nødvendigt for at nå de foreslåede mål, jf. traktatens artikel 5.

Det foreliggende forslag til ændret direktiv opstiller fortsat en generel ramme for reguleringen og ikke detaljerede regler for sektoren.

Proportionalitetsprincippet er begrundelsen for, at forslaget indeholder en række valgmuligheder for, hvordan medlemsstaterne bedst kan nå de opstillede mål:

- Finansieringsmetoderne, som opstillet i artikel 7, foreskriver ikke en bestemt løsning, men giver medlemsstaterne et bredt udvalg af muligheder at vælge imellem.
- Spørgsmålet om adgang til postnettet er behandlet i den foreslåede nye artikel 11a, hvor det overlades til medlemsstaterne at vurdere behovet for og omfanget af adgangsregulering til visse dele af den postale infrastruktur eller posttjenesterne og at regulere downstream-adgangen til sorterings- og omdelingsfunktionerne i nettet.
- Det foreslås, at kravet i den nuværende artikel 12, sjette led, om at krydssubsidiering skal overvåges i kraft af sektorspecifikke bestemmelser, udgår, og at effektiv regulering af dette spørgsmål overlades til medlemsstaterne.
- Det foreslås ikke, at der oprettes nye organer for at samordne de nationale forvaltningsmyndigheders virksomhed.

3. FORSLAGETS ELEMENTER

3.1. **Bekræftelse af direktivets tidsplan for markedsåbning på grundlag af konklusionerne i den fremadrettede undersøgelse af, hvordan den fulde realisering af det indre postmarked påvirker opfyldelsen af befordringspligten**

Undersøgelsen konkluderer, at realiseringen af et indre marked for posttjenester i alle medlemsstater i 2009 er foreneligt med opretholdelsen af et højt kvalitetsniveau for de ydelser, der er omfattet af befordringspligt, og den bekræfter, at fuld markedsåbning bør finde sted per 1. januar 2009.

Med bekræftelsen af, at det indre marked for posttjenester skal være fuldt gennemført i 2009, får øget konkurrence mulighed for at forbedre tjenesterne med hensyn til kvalitet, pris og valgmuligheder for kunderne og for at frigøre sektorens vækst- og beskæftigelsespotentiale.

Dette er også et nødvendigt og rimeligt svar på både brugernes og den bredere europæiske økonomis behov.

For at fastholde den territoriale og sociale samhørighed og ud fra det hensyn, at medlemsstaterne bør kunne tilpasse visse elementer i ydelserne for at imødekomme lokal efterspørgsel ved at udnytte den fleksibilitet, der er indbygget i postdirektivet, er det rimeligt at fastholde befordringspligten og de dertil knyttede kvalitetskrav i fuldt omfang som fastsat i direktivet.

Derfor indeholder dette forslag en ny artikel 7, som i stk. 1 forbyder medlemsstaterne at udstede eller opretholde ene- og særrettigheder i postsektoren.

3.2. Supplerende og ledsagende foranstaltninger for at bevare befordringspligtighederne

Den fremadrettede undersøgelse har peget på en række ledsagende eller "understøttende" foranstaltninger på både EU- og nationalt plan, som medlemsstaterne kan vedtage for at beskytte befordringspligtighederne, hvis det bliver nødvendigt. Nogle af disse er af regulatorisk art, andre er markedsbaserede, men de er alle konstrueret til at gøre det lettere at opretholde de tjenester, der er omfattet af befordringspligt, på markedsvilkår, uden at det bliver økonomisk uholdbart. Disse foranstaltninger anses for tilstrækkelige til at gøre markedsåbningen mulig i alle medlemsstater.

Dertil kommer, at der peges på supplerende værn i form af specifikke finansieringsmekanismer, som om nødvendigt og forholdsmæssigt kan kompensere for de tabsgivende omkostninger ved at opfylde befordringspligten, og gøre det på måder, der fordrejer markedet mindre, end hvis monopolet bevares.

Nogle af de regulatoriske foranstaltninger, hvis formål er at værne de ydelser, der er omfattet af befordringspligt, kan i forvejen indføres under det nuværende postdirektiv. Det gælder f.eks. tilpasningen af forsyningspligten til brugernes behov inden for postdirektivets begrænsninger, indførelse af befordringspligt for postvirksomheder, der opererer i henhold til en tilladelse, indgreb fra de regulerende myndigheder for at beskytte konkurrencen og i passende tilfælde indførelse af downstream-adgang til postnettets sorterings- og omdelingsfunktioner. For det tilfælde, at der bliver behov for yderligere understøttende foranstaltninger på fællesskabsplan, er dette afspejlet i forslaget.

Medlemsstaterne bør også selv træffe beslutning om foranstaltninger, der enten er knyttet til markedets funktionsevne eller ligger uden for fællesskabsrammen. Som illustreret i den fremadrettede undersøgelse og sektorundersøgelserne kan der herunder blive tale om yderligere effektiviseringer gennemført af etablerede befordringspligtige virksomheder, spredning af disses indtægtskilder og volumenstimulerende initiativer.

I overensstemmelse med den foreslåede ramme for postvirksomhed i EU, vil medlemsstaterne kunne vælge den bedst egnede kombination af de forskellige mulige midler til at værne befordringspligtighederne på de nye markedsvilkår.

3.2.1. Omkostningseffektive alternative metoder til at værne beforderingspligtighederne (artikel 3 og 6)

Postdirektivets artikel 4 fastslår, at beforderingspligten bør opfyldes ved obligatorisk forudgående udpegning af en eller flere beforderingspligtige virksomheder. Med mere konkurrence og større valgmuligheder på markedet kan der være andre, lige så effektive måde at sikre opfyldelsen af beforderingspligten på. Det foreliggende forslag ændrer artikel 4 og 3, stk. 3, sådan, at medlemsstaterne kan vælge den mest effektive og hensigtsmæssige måde at garantere beforderingspligtighederne på under overholdelse af principperne om saglighed, gennemsækelighed, ligebehandling, proportionalitet og mindst mulig markedsfordrejning.

Sådanne mekanismer kan gøre det lettere at opfylde beforderingspligten eller dele af den ved f.eks. at overlade det til markeds kræfterne eller ved at lade medlemsstaterne identificere bestemte tjenester eller egne, hvor beforderingspligten ikke kan opfyldes af markeds kræfterne, og hvor disse tjenester så ydes omkostningseffektivt ved hjælp af offentlige udbud.

I god sammenhæng med medlemsstaternes større muligheder for at varetage beforderingspligten på andre måder end ved at udpege beforderingspligtige virksomheder på forhånd fastsætter dette forslag i en ændring til artikel 6, at medlemsstaterne kan beslutte, hvordan offentligheden bedst oplyses om beforderingspligten.

3.2.2. Styrkelse og præcisering af princippet om, at takster for beforderingspligtigheder skal være omkostningsbestemte (artikel 12, andet led, og artikel 2 stk. 20)

Princippet om, at tjenestetaksterne skal stå i forhold til omkostningerne er formuleret forskelligt i de forskellige sprogversioner af direktiv 97/67/EF, hvad der kan give anledning til forskellige fortolkninger. En henvisning til begrebet 'omkostningsægtighed' i de sprogversioner, der ikke hidtil har haft det, kan medvirke til en ensartet fortolkning af dette princip. Endvidere vil princippet om, at priserne skal stimulere effektivitetsgevinster, forbedre anvendelsen af denne bestemmelse til gavn for brugerne. Postdirektivets artikel 12, andet led, tillader medlemsstaterne at afvige fra princippet om omkostningsægte takster ved, ud fra hensyn til social og territorial samhörighed, at kræve, at indenlandske takster skal være ens uanset afstand og andre omkostninger ved ydelserne.

Som sektorundersøgelserne har vist, kan krav om enhedstakster på et marked med uindskrænket konkurrence gøre visse tjenester dyrere og mere sårbare, fordi den beforderingspligtige virksomhed risikerer at miste indbringende forretninger i de områder, hvor der hersker uindskrænket konkurrence. Sektorundersøgelserne viser også, at de beforderingspligtige virksomheder højst sandsynligt vil fastholde landsdækkende enhedstakster for mange tjenester også efter markedsåbningen.

Under disse omstændigheder bør medlemsstaterne nøjes med at gribe regulerende ind for at sikre, at opfyldelsen af beforderingspligten kan finansieres. Får de beforderingspligtige virksomheder tilstrækkelig fleksible muligheder for at reagere på konkurrencen, begrænses risikoen for økonomisk ubalance i beforderingspligtighederne. Derfor foreslås det ved en ændring af artikel 12, andet led, at medlemsstaterne begrænser kravet om landsdækkende takster til at gælde for forsendelser, herunder indenlandske og inden-EU-ske, som der gælder styktakster for (f.eks. forsendelser, der betales med frimærker); sådanne tjenester bruges mest af forbrugere og små virksomheder, og her forventes konkurrencen ikke at blive så stor. I artikel 2, stk. 20, optages en definition på udtrykket styktakst.

Ændringen giver også medlemsstaterne mulighed for at kræve enhedstakster, når andre legitime samfundsinteresser er på spil, f.eks. hvor aviser postomdeles, fordi der ikke er andre distributionskanaler. Dette forhold specificeres nærmere i betragtning 24.

3.2.3. *Finansiering af befordringspligten (artikel 7)*

Når der er vedtaget ledsageforanstaltninger for at værne om befordringspligtydelserne kan det i nogle medlemsstater sommetider stadig være nødvendigt at finansiere restomkostninger ved opfyldelsen af befordringspligten. I dette forslags nye artikel 7 afklares det, hvilke muligheder medlemsstaterne har, når der er behov for ekstern finansiering af befordringspligten.

Medlemsstaterne bør frit kunne vælge den finansieringsmetode, der egner sig bedst til deres særlige situation, hvis de samtidig passer på ikke at fordreje markedsfunktionen uforholdsmæssigt.

I den nye artikel 7 opregnes der en række finansieringsmuligheder, bl.a. skadesløsholdelse ved direkte statsstøtte (stk. 3) og indirekte finansiering gennem procedurerne for offentlige indkøb (stk. 2). Der findes et omfattende EF-regelværk i form af forskrifter og retspraksis, som regulerer offentlige indkøb og statslig kompensation for tjenester af "almindelig økonomisk interesse", som også gælder for postsektoren, så det er ikke nødvendigt at indføre nye regler på disse områder.

Endelig bliver der med artikel 7, stk. 3, litra b, og stk. 4, fortsat mulighed (jf. postdirektivets tidligere artikel 9) for at oprette en udligningsfond for at kompensere for den urimelige byrde, den befordringspligtige virksomhed pådrager sig ved at opfylde denne pligt. Der er ikke endnu gjort mange erfaringer med udligningsfonde som mekanisme til at finansiere befordringspligtydelserne. Men det er ikke så overraskende, for de fleste medlemsstater opererer stadig med et stort eneretsområde og har dermed en nærliggende finansieringskilde. Forsvinde derimod eneretsområdet, er det sandsynligt, at flere medlemsstater igen vil se på behovet for en udligningsfond. Derfor bør der holdes fast ved denne mulighed for at etablere et værn. Endelig peger artikel 7, stk. 3, litra b, og stk. 4, også på muligheden for at dække eventuelle tilbageværende nettoomkostninger ved at opfylde befordringspligten gennem en afgift på postvirksomheder og/eller brugere.

3.3. **Andre foranstaltninger**

3.3.1. *Generelle og individuelle tilladelser (artikel 9)*

Medlemsstaterne kan blive ved med at benytte generelle og individuelle tilladelser, når det er berettiget og står i et rimeligt forhold til formålet, på de betingelser, der er fastsat i postdirektivets artikel 9. Men som Kommissionens tredje beretning om anvendelsen af postdirektivets påpeger, synes det nødvendigt yderligere at harmonisere de vilkår, der kan indsættes, og de principper, der skal gælde for disse vilkår og procedurer, for at mindske uberettigede hindringer for levering af tjenester på det indre marked.

Forslaget indeholder en ændring af artikel 9, stk. 2, der på grundlag af praktiske erfaringer og sektorundersøgelser forbyder følgende vilkår:

- Begrænsning af antallet af indehavere af tilladelser. Denne foranstaltning er blevet benyttet i andre netværksindustrier, hvor det hverken er økonomisk, fysisk eller samfundsmæssigt

ønskeligt at have parallelle infrastrukturanlæg, men disse hensyn gælder ikke i postsektoren.

- Samtidig opkrævning af et bidrag til en udligningsmekanisme og krav om opfyldelse af befordrings- eller kvalitetsforpligtelser for samme kvalitets-, rådigheds- og præstationskrav. Befordringspligten spreder de uøkonomiske omkostninger ved tjenesten mellem flere selskaber, mens kompensationsfonden pålægger selskaberne en afgift, der skal finansiere de uøkonomiske omkostninger et selskab har pådraget sig, og det gør samtidig anvendelse af de to greb uberettiget.
- Parallelle vilkår, der gælder for virksomheder i henhold til andre, ikke sektorspecifikke nationale forskrifter; dette vil begrænse unødige administrationsomkostninger for postbefordrende virksomheder.
- Uforholdsmæssige eller uberettigede tekniske eller driftsmæssige vilkår. Der kan stadig fastsættes vilkår, der f.eks. sigter mod at beskytte brevhemmeligheden eller lette returnering af fejlløst post.

Disse forbud gælder ikke for udpegede befordringspligtige virksomheder, der kan være underlagt en anden type regulering, for disse virksomheder kan være forpligtet på andre målsætninger eller operere på et særligt juridisk grundlag, som f.eks. offentligt ejerskab.

3.3.2. Adgang til vigtig postal infrastruktur og tjenester (artikel 11a)

På baggrund af erfaringer i nogle medlemsstater indføres der i dette forslag en ny artikel 11a, hvorefter medlemsstaterne skal vurdere om en række elementer i postsektorens infrastruktur eller tjenester i en situation med flere virksomheder:

- kan være nødvendige for eller i høj grad lette leveringen af ydelser for virksomheder, der er villige til at konkurrere med den eller de befordringspligtige virksomheder, og/eller
- gavner brugere og forbrugere ved at mindske antallet af fejladresserede forsendelser eller forsendelser, der ikke kan returneres til afsenderen, og således gavne den samlede kvalitet i postsektoren og værne om væsentlige krav til gavn for alle postbefordrende virksomheder og brugerne.

Da forskellene mellem medlemsstaterne er store med hensyn til disse elementers juridiske status og markedssituation (f.eks. kan de være ejet hhv. blive ydet udelukkende af den befordringspligtige virksomhed eller af flere virksomheder), kræves det efter forslaget kun, at medlemsstaterne skal træffe afgørelse på et oplyst grundlag om behovet for og omfanget af regulering, valget af reguleringsinstrument, og hvilken kompensation der eventuelt kan være brug for.

Den foreslåede artikel 11a ændrer ikke reguleringen af downstream-adgang til sorterings- og omdelingsdelen af nettet. Hvad det sidste angår skal medlemsstaterne fortsat opfylde artikel 12, femte led, og de kan i lyset af de nationale forhold indføre andre foranstaltninger til sikring af adgangen til det offentlige postale net på vilkår, der er gennemskuelige og uden forskelsbehandling.

3.3.3. *Kontrol med at konkurrencen er fair (artikel 12, sjette led, artikel 14)*

På et marked med uindskrænket konkurrence skal medlemsstaterne holde den vanskelige balance mellem at give de befordringspligtige virksomheder frihed nok til at kunne tilpasse sig konkurrencen og samtidig føre tilstrækkeligt tilsyn med den efter al sandsynlighed dominerende virksomhed for at sikre, at konkurrencen er reel.

Denne balancegang kræver, at markedsforholdene, de institutionelle forhold og tilsynskapaciteten i hver medlemsstat vurderes, og derfor bør medlemsstaterne - på det nødvendige minimum af et fælles grundlag - have mulighed for at afgøre hvilke nærmere reguleringsmekanismer, der bør bringes i anvendelse for at kontrollere den etablerede virksomhed. Det berettiger på den ene side bortfaldet af kravet om, at medlemsstaterne skal overvåge krydssubsidiering på grundlag af sektorspecifikke regler, og på den anden side opretholdelsen af kravet om gennemskuelige regnskaber.

Hvad angår krydssubsidiering er de nuværende regler begrundet i den indlysende kilde til konkurrencefordrejning, som eneretsområder er, men eneretsområderne afskaffes her, og derfor foreslås det, at artikel 12, sjette led, udgår, således at medlemsstaterne selv afgør, hvordan det bedst sikres, at den befordringspligtige virksomhed, som ofte vil være en dominerende aktør på markedet, ikke bærer sig ad på en måde, der fører til konkurrencefordrejning. Med det formål kan medlemsstaterne foreskrive forudgående kontrol (som er kravet i det nuværende direktiv) eller lade konkurrencemyndighederne eller de nationale forvaltningsmyndigheder anvende konkurrenceretten efterfølgende.

Hvad angår de regler om gennemskuelige regnskaber, der gælder for befordringspligtige virksomheder, er det stadig nødvendigt at kræve regnskabsmæssig adskillelse under overgangen til et marked med konkurrencevilkår. Den foreslåede artikel 14 afspejler den nye situation, hvor der ikke er noget eneretsområde mere. På baggrund af det eksisterende samarbejde mellem de nationale forvaltningsmyndigheder om udvikling af bedste praksis og fælles fremgangsmåder (f.eks. i Det Europæiske Posttilsynsudvalg) er det ikke nødvendigt, jf. også principperne for bedre regulering, at indføre mere detaljerede og bindende regler om omkostningsfordeling i direktivet.

3.3.4. *Styrkelse af forbrugerbeskyttelsen (artikel 12, første led, artikel 19, 22 og 22a)*

På linje med gældende regler på andre serviceområder og for at beskytte forbrugerne bedre på et marked i udvikling foreslås artikel 19 her ændret således, at minimumsprincipperne for klageadgang også skal omfatte andre end befordringspligtige virksomheder.

Derudover øges forbrugerbeskyttelsen på følgende måder: 1) Interoperabiliteten mellem virksomhederne øges i kraft af adgangen til visse dele af infrastrukturen og tjenesterne, jf. den nye artikel 11a, som der er gjort nærmere rede for i det foregående. 2) Der kræves samarbejde mellem de nationale forvaltningsmyndigheder og forbrugerbeskyttelsesorganer, jf. den foreslåede ændring af artikel 22, stk. 2. 3) De nationale forvaltningsmyndigheders rolle og beføjelser til at overvåge og føre tilsyn med befordringspligtens opfyldelse tydeliggøres i artikel 22, stk. 3, og artikel 22a, stk. 1.

I betragtning af, at posttjenester har særlig betydning for blinde og svagtseende kunder hos postvirksomhederne, foreslås det, at det i artikel 12, første led, bekræftes, at markedsåbningen ikke må hæmme fortsat gratis betjening med visse ydelser for blinde og svagtseende, som

medlemsstaterne har indført i overensstemmelse med gældende internationale forpligtelser inden for Verdenspostforeningen.

3.3.5. *Kommissionens gennemførelsesbeføjelser (artikel 21)*

Det udvalg, der er nedsat under postdirektivet, har til opgave at bistå Kommissionen med at udøve sine gennemførelsesbeføjelser, herunder navnlig med at ændre bilag 1 om kvalitetsstandarder for grænseoverskridende post inden for Fællesskabet og med at vedtage vilkårene for standardiseret kvalitetsmåling (jf. direktivets artikel 16).

Da udvalgets opgaver med at fastsætte forskrifter vedrører ændring af ikke-grundlæggende dele af direktivet, bør det styres af reglerne for den nylig vedtagne forskriftsprocedure i Rådets beslutning om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁶, som øger Europa-Parlamentets muligheder for at kontrollere sådanne foranstaltninger.

3.3.6. *Nationale forvaltningsmyndigheder (artikel 22)*

De nationale forvaltningsmyndigheder vil formentlig stadig skulle spille en afgørende rolle, særlig i de medlemsstater, hvor overgangen til konkurrenceforhold endnu ikke er tilendebragt. For at effektivisere disse organers varetagelse af deres opgaver samt på baggrund af erfaringerne med lignende regulerede områder, drøftelser i Det Europæiske Posttilsynsudvalg og forskellige sektorundersøgelser, foreslås der her følgende ændringer i artikel 22:

- Strukturel udskillelse af myndighedsopgaverne fra de aktiviteter, der er knyttet til ejerskab eller kontrol med en virksomhed. I overensstemmelse med princippet om adskillelse af myndigheds- og driftsopgaver bør medlemsstaterne garantere de nationale forvaltningsmyndigheders uafhængighed, ikke mindst i forhold til ejerskabsrelaterede opgaver, hvor der kan være en klar interessekonflikt på regeringsniveau, for således at sikre upartiske afgørelser. Dette krav stilles også på andre netværksindustriers områder og medfører ikke nødvendigvis oprettelse af nye administrative enheder, men det betyder, at forskellige offentlige organers opgaver skal være klart og stabilt adskilt fra hinanden (artikel 22, stk. 1).
- Gennemskuelighed i fordelingen af myndighedsopgaver og samarbejde mellem nationale organer med myndighedsopgaver. Da der ofte er forskellige nationale organer involveret i udøvelsen af myndighedsopgaver, foreslås det, at der stilles krav om yderligere gennemskuelighed og dermed klarhed i opgavefordelingen. Der er tit overlapninger mellem de organer, der er ansvarlige for sektorreguleringen, anvendelsen af konkurrencereglerne og forbrugerbeskyttelsen, og derfor foreslås til at disse organer får pligt til at samarbejde, så de bedre kan varetage deres opgaver effektivt (artikel 22, stk. 1 og 2).
- Bekræftelse af retten til at klage over de nationale forvaltningsmyndigheders afgørelser og af, at klager ikke har opsættende virkning. Dette fastsættes af hensyn til klarheden på markedet, så længe liberaliseringsprocessen står på, og med forbehold af kompetencefordelingen i medlemsstaterne inden for disses nationale retssystemer samt af juridiske enheders og fysiske personers rettigheder i henhold til national ret (artikel 22, stk. 3).

⁶ Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23), senest ændret ved Rådets beslutning 2006/512/EF af 17. juli 2006 (EFT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

- Udvidet samarbejde mellem forvaltningsmyndighederne i EU. Dette fastsættes for at tilvejebringe et retsgrundlag for og yderligere stimulere det arbejde, der udføres i eksisterende organer som f.eks. Det Europæiske Posttilsynsudvalg og Postdirektivudvalget, for at fremme bedste praksis og harmonisere den praktiske myndighedsudøvelse på det indre marked, uden at der nødvendigvis skal oprettes nye forvaltningsenheder (artikel 22, stk. 2).

3.3.7. *Oplysninger til de nationale forvaltningsmyndigheder (artikel 22a)*

De nationale forvaltningsmyndigheder må indsamle oplysninger fra virksomhederne på markedet for at kunne udføre deres opgaver effektivt. Det Europæiske Posttilsynsudvalg, statistiske organer og sektorundersøgelser har gang på gang påpeget manglen på specifikke beføjelser til at indsamle oplysninger fra de postale virksomheder som en væsentlig svaghed for håndhævelsen af direktivet og de nationale gennemførelsesregler. Efter dette forslag indføres der en ny artikel 22a, som giver de nationale forvaltningsmyndigheder beføjelse til at indsamle oplysninger i alle berettigede tilfælde, når byrden er rimelig i forhold til formålet, også med statistiske formål.

3.3.8. *Gennemgang af og beretning om anvendelsen af postdirektivet (artikel 23)*

Der skal stadig efter dette forslag holdes øje med og jævnlige berettes til Rådet og Parlamentet om, hvordan direktivet anvendes, således at man i tide kan træffe eventuelt nødvendige yderligere regulerende foranstaltninger for at sikre, at befordringspligten opfyldes, og/eller markedet liberaliseres. På baggrund af erfaringerne foreslås det dog, at artikel 23 ændres således, at beretningsperioden forlænges fra to til tre år. Med den ændring tages der hensyn til udviklingstempoet på markedet og til de sociale aspekter af direktivets anvendelse samt til behovet for en tidsramme, der er lang nok til at give grundlag for anbefalinger om ændringer i politikken.

3.3.9. *Udløbende bestemmelser udgår (artikel 26 og 27)*

I overensstemmelse med beslutningen om at fjerne sær- og enerettigheder i 2009 (artikel 7, stk. 1), fastsættes det i dette forslags artikel 26, stk. 2, og artikel 27, at eksisterende bestemmelser, der udløber, skal udgå.

3.3.10. *Sammenhæng og bedre regulering (artikel 1, 2, 9, 10 og 11)*

Forslaget rummer en række ændringer, der skal forbedre den juridiske klarhed og sammenhæng i postdirektivet.

- Artikel 1, andet led: Den foreslåede ændring hænger sammen med ændringen i artikel 7, hvorefter posttjenester ikke længere kan gøres til genstand for eneretsbestemmelser.
- Artikel 2, nr. 6): Den foreslåede ændring præciserer direktivets anvendelsesområde, navnlig at direktivet gælder for alle postbefordrende virksomheder og ikke kun de befordringspligtige.
- Artikel 2, nr. 8): Den foreslåede ændring hænger sammen med ændringen af artikel 7, da begrebet 'adresserede reklameforsendelser' kun har været brugt i forbindelse med tjenester, der kan gøres til genstand for eneretsbestemmelser.

-
- Artikel 9, nr. 5): Den foreslåede ændring hænger sammen med ændringen af artikel 7, da begrebet 'adresserede reklameforsendelser' kun har været brugt i forbindelse med tjenester, der kan gøres til genstand for eneretsbestemmelser.
 - Overskriften på kapitel 4: Den foreslåede ændring af overskriften på kapitel 4 hænger sammen med ændringen af artikel 7, idet forskellen mellem posttjenester inden for og uden for eneretsområdet ikke længere eksisterer efter dette forslag.
 - Artikel 10: De foreslåede ændringer afspejler den nye nummerering af artiklerne i EF-traktaten, og desuden at der efter dette forslag ikke længere er forskel mellem posttjenester inden for og uden for eneretsområdet.
 - Artikel 11: Den foreslåede ændring afspejler den nye nummerering af artiklerne i EF-traktaten.
 - Artikel 12, femte led: I stedet for 'privatkunder' skrives blot 'kunder', fordi det er irrelevant om en kunde er privat eller offentlig, og formuleringen derfor kan være vildledende.
 - Artikel 26, nr. 1): Det foreslås, at artikel 26, stk. 1, udgår, hvad der hænger sammen med ændringen af artikel 7, idet posttjenester ikke længere kan være omfattet af eneretsbestemmelser, hvorfor der ikke kan indføre 'mere liberale' bestemmelser.

For at lette en sammenhængende gennemførelse af de tilpassede rammeforskrifter er Kommissionen besluttet på at holde øje med, at de nye direktivbestemmelser gennemføres og håndhæves korrekt, og drøfte dette med medlemsstaterne.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, artikel 55 og artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁷,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁸,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁹,

efter proceduren i traktatens artikel 251¹⁰, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets resolution af 7. februar 1994 om udvikling af Fællesskabets posttjenester¹¹ opstillede Rådet foreningen af en gradvis og styret liberalisering af postmarkedet og en varig garanti for leveringen af den universelle tjeneste som et af hovedmålene for Fællesskabets politik for postsektoren.
- (2) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet¹² er der fastlagt en lovgivningsmæssig ramme for postsektoren på fællesskabsplan. Rammen omfattede foranstaltninger til sikring af, at befordringspligten opfyldes, og maksimumsgrænser for de posttjenester, som medlemsstaterne med henblik på at opfylde befordringspligten kan give deres befordringspligtige virksomhed(er) eneret på, idet der skulle ske en gradvis og fremadskridende reduktion af eneretsområdet. Den omfattede også en tidsplan for beslut-

⁷ EUT C af, s. .

⁸ EUT C af, s. .

⁹ EUT C af, s. .

¹⁰ EUT C af, s. .

¹¹ EFT C 48 af 16.2.1994, s. 3.

¹² EFT C 15 af 21.1.1998, s. 14. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29. september 2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

ningerne om yderligere åbning af markedet med det formål at skabe et indre marked for posttjenester.

- (3) I EF-traktatens artikel 16 understreges den plads, som tjenesteydelser af almen økonomisk interesse indtager i Unionens fælles værdinormer, og den rolle, som de spiller med henblik på at fremme social og territorial samhørighed. I samme artikel hedder det, at der skal sørges for, at sådanne tjenester ydes på grundlag af principper og vilkår, der gør det muligt for dem at opfylde deres opgaver.
- (4) Foranstaltningerne på dette område bør tilrettelægges for at løse Fællesskabets opgaver efter EF-traktatens artikel 2, nemlig i Fællesskabet som helhed at fremme en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig udvikling af den økonomiske virksomhed, et højt beskæftigelsesniveau, et højt socialt beskyttelsesniveau, ligestilling mellem mænd og kvinder, en bæredygtig og ikke-inflationær vækst, høj konkurrenceevne og en høj grad af konvergens med hensyn til de økonomiske resultater, et højt niveau for miljøbeskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, højnelse af levestandarden og livskvaliteten, økonomisk og social samhørighed samt solidaritet mellem medlemsstaterne.
- (5) I konklusionerne om midtvejsrevisionen af Lissabon-strategien gentog Det Europæiske Råd på mødet den 22. og 23. marts 2005, at det var vigtigt at fuldføre det indre marked som middel til at fremme væksten og skabe flere og bedre job, og at effektive tjenesteydelser af almen økonomisk interesse har en væsentlig rolle at spille i en effektiv og dynamisk økonomi. Disse konklusioner har ikke mistet deres gyldighed for posttjenesterne, der har central betydning som værktøj for kommunikation og handel og for den sociale og territoriale samhørighed.
- (6) I Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2006 lægges der vægt på den samfundsmæssige betydning af effektive posttjenester og på deres vigtige rolle i forbindelse med Lissabon-strategien, og der peges på, at de hidtidige reformtiltag har medført betydelige ændringer til det bedre i postsektoren, herunder højnet kvalitet, større effektivitet og mere lydhørhed over for kunderne.
- (7) Som foreskrevet i direktiv 97/67/EF er der foretaget en fremadrettet undersøgelse, der for hver medlemsstat har vurderet, hvordan den fulde gennemførelse af det indre marked for posttjenester i 2009 vil påvirke opfyldelsen af befordringspligten. Kommissionen har desuden foretaget en grundig gennemgang af Fællesskabets postsektor og har i den forbindelse også iværksat undersøgelser af den økonomiske, sociale og teknologiske udvikling i sektoren samt foretaget omfattende høringer af de berørte parter.
- (8) Ifølge den fremadrettede undersøgelse kan hovedmålet, som er at give varig sikkerhed for posttjenester, der opfylder befordringspligten og lever op til de kvalitetsnormer, som medlemsstaterne har fastsat i overensstemmelse med direktiv 97/67/EF, nås i 2009, uden at der er behov for at reservere bestemte tjenester for eneretsudbydere.
- (9) Den fremadskridende og gradvise åbning af postmarkederne for konkurrence har givet de befordringspligtige virksomheder tid nok til at gennemføre den nødvendige modernisering og omstrukturering, således at de er blevet levedygtige på langt sigt på de nye markedsbestemte vilkår, og den har sat medlemsstaterne i stand til at tilpasse deres regelsæt til et mere åbent miljø. Dertil kommer, at medlemsstaterne kan benytte sig af den mulighed, der ligger i gennemførelsesperioden og den lange periode, indførelsen

af effektiv konkurrence kræver, til at træffe yderligere foranstaltninger for at modernisere og omstrukturere de befordringspligtige virksomheder i det omfang, der er nødvendigt.

- (10) Den fremadrettede undersøgelse viser, at eneretsområdet ikke længere bør være det foretrukne svar på spørgsmålet om, hvordan befordringspligten skal finansieres. Med denne vurdering tages der hensyn til Fællesskabets og medlemsstaternes interesse i udførelsen af det indre marked og dets muligheder for at give resultater i form af vækst og beskæftigelse såvel som til deres interesse i at sikre, at der står en effektiv, samfundsmæssigt vigtig tjeneste til rådighed for alle brugere. Derfor bør 1. januar 2009 bekræftes som datoen for sidste skridt i udførelsen af det indre marked for posttjenester.
- (11) Der er flere drivkræfter i postsektoren, som virker hen imod ændringer, herunder efterspørgslen og skiftende behov hos kunderne, organisatoriske ændringer, automatisering og indførelse af ny teknik, de elektroniske kommunikationsmidlers fortrængningseffekt og åbning af markedet.
- (12) En fuldstændig markedsåbning vil medvirke til at øge postmarkedernes samlede størrelse; derudover vil den bidrage til at fastholde varige arbejdspladser af høj kvalitet hos de befordringspligtige virksomheder og samtidig lette ny jobskabelse hos andre virksomheder, nye markedsdeltagere og forbundne erhvervsaktiviteter. Dette direktiv indskrænker ikke medlemsstaternes beføjelser til at regulere beskæftigelsesvilkårene i postsektoren.
- (13) Endelig skulle en bedre konkurrenceevne gøre det muligt at integrere postsektoren med alternative kommunikationsformer og at forbedre servicekvaliteten over for stadig mere krævende brugere.
- (14) Udviklingen på de tilgrænsende kommunikationsmarkeder har haft forskellige virkninger i forskellige egne af Fællesskabet og over for forskellige befolkningsgrupper og anvendelser af posttjenesterne. Den territoriale og sociale samhørighed bør oprettholdes, og ud fra det hensyn, at medlemsstaterne bør kunne tilpasse visse elementer i ydelserne for at imødekomme lokal efterspørgsel ved at udnytte den fleksibilitet, der er indbygget i direktiv 97/67/EF, er det rimeligt at fastholde befordringspligten og de dertil knyttede kvalitetskrav i fuldt omfang som fastsat i direktivet. For at sikre, at markedsåbningen fortsat bliver til gavn for alle brugerne, især forbrugerne og de små og mellemstore virksomheder, må medlemsstaterne holde nøje øje med markedsudviklingen. De må gennemføre alle rimelige regulerende indgreb, som direktivet åbner mulighed for, med det formål at sikre, at der fortsat står posttjenester til rådighed, som opfylder brugernes behov, herunder ved i givet fald at sikre, at der ydes et minimumsantal af tjenester på samme indleveringssted.
- (15) Med direktiv 97/67/EF blev der etableret en præference for, at befordringspligtens opfyldelse sikres ved udpegning af befordringspligtige virksomheder. Udviklingen af mere konkurrence med flere valgmuligheder betyder, at medlemsstaterne bør have et større spillerum, når de skal afgøre, hvad der er den mest effektive og hensigtsmæssige måde at sikre befordringspligtens opfyldelse på, uden at principperne om saglighed, gennemskuelighed, ligebehandling, proportionalitet og mindst mulig markedsfordrejning, som er nødvendige for sikringen af et frit udbud af postale tjenester på det indre marked, krænkes. Medlemsstaterne kan benytte en eller flere af følgende

muligheder: beforderingspligten opfyldes ved markedskræfternes hjælp; der udpeges en eller flere virksomheder, som skal opfylde forskellige dele af beforderingspligten eller dække forskellige dele af territoriet; det offentlige køber tjenesterne.

- (16) Det er vigtigt, at brugerne er fuldt informerede om, hvilke ydelser der er omfattet af beforderingspligten, og at de virksomheder, der leverer posttjenester, er informeret om den eller de beforderingspligtige virksomheders rettigheder og pligter. Medlemsstaterne bør sørge for, at forbrugerne til enhver tid er fuldt informerede om de enkelte ydelsers karakter og tilgængelighed. I overensstemmelse med den øgede frihed, medlemsstaterne har til at sikre varetagelsen af beforderingspligten på andre måder end ved at udpege en eller flere beforderingspligtige virksomheder, bør det imidlertid overlades til medlemsstaterne at afgøre, hvordan disse oplysninger gøres offentligt tilgængelige.
- (17) På baggrund af de foretagne undersøgelser og med henblik på at frigøre hele potentialet i det indre marked for posttjenester bør brugen af eneretsområdet og de særlige rettigheder som middel til at finansiere beforderingspligten ophøre.
- (18) I nogle medlemsstater kan det stadig være nødvendigt at finansiere de resterende nettoomkostninger ved beforderingspligten eksternt. Derfor bør det gøres tydeligt, hvordan beforderingspligten så kan finansieres, i det omfang dette er nødvendigt og tilstrækkelig velbegrunder, idet det overlades til medlemsstaterne at vælge, hvilken finansieringsmetode der skal benyttes. De alternative finansieringsmetoder omfatter procedurene for offentlige indkøb og, i de tilfælde hvor det at opfylde beforderingspligten indebærer nettoomkostninger, som bliver en urimelig byrde for den udpegede virksomhed, statslig kompensation og omkostningsudligning mellem tjenesteudbydere og/eller brugerne på en gennemskuelig måde ved hjælp af bidrag til en udligningsfond. Medlemsstaterne kan benytte andre finansieringsmetoder, der er i overensstemmelse med fællesskabsretten og forenelige med dette direktiv, og f.eks. beslutte, at overskud på de beforderingspligtige virksomheders aktiviteter uden for det område, der er omfattet af beforderingspligten, helt eller delvis skal dække finansieringen af nettoomkostningerne ved beforderingspligten.
- (19) For at afgøre, hvilke virksomheder der kan pålægges pligt til at bidrage til en udligningsfond, bør medlemsstaterne overveje, om de pågældende virksomheders ydelser set fra brugernes synsvinkel kan anses for at kunne træde i stedet for ydelser, der er omfattet af beforderingspligt, under hensyntagen til ydelsernes egenskaber, herunder deres merværdiskabende egenskaber, og deres tilsigtede anvendelse. De pågældende ydelser behøver ikke besidde alle beforderingspligtgydelsernes egenskaber som f.eks. daglig udbringning eller landsdækkende omfang, for at man kan anse dem for at kunne træde i stedet for beforderingspligtgydelser. Af hensyn til proportionalitetsprincippet bør medlemsstaterne ved fastlæggelsen af, hvilket bidrag der forlanges af disse virksomheder til omkostningerne ved at opfylde beforderingspligten i en medlemsstat, benytte gennemskuelige og ikke-diskriminerende kriterier som f.eks. disse virksomheders andel af de aktiviteter, der henhører under beforderingspligtområdet i denne medlemsstat.
- (20) Principperne om gennemskuelighed, ligebehandling og proportionalitet, som er indeholdt i direktiv 97/67/EF, skal fortsat anvendes på enhver finansieringsmekanisme og enhver afgørelse på dette område skal bygge på gennemskuelige, saglige og kontrollerbare kriterier. Nettoomkostningerne ved at opfylde beforderingspligten bør således, på den nationale forvaltningsmyndigheds ansvar, beregnes som forskellen mellem nettoomkostningerne for en udpeget virksomhed ved drift med og uden denne

pligt. Ved beregningen skal der tages hensyn til alle andre relevante elementer, herunder markedsmæssige fordele, som en virksomhed får ved at være udpeget til at varetage den tjeneste, der er omfattet af befordringspligten, retten til en rimelig fortjeneste og incitamenter til omkostningseffektivitet.

- (21) Medlemsstaterne bør have lov til at benytte generelle og individuelle tilladelser, når det er berettiget og står i et rimeligt forhold til formålet. Men som det fremhæves i den tredje beretning om anvendelsen af direktiv 97/67/EF, synes det nødvendigt yderligere at harmonisere de vilkår, der må gøres gældende, for at mindske uberettigede hindringer for levering af tjenester på det indre marked. I denne sammenhæng kan medlemsstaterne f.eks. tillade virksomhederne at vælge mellem pligten til at yde en service og pligten til at bidrage økonomisk til omkostningerne ved denne service, som ydes af en anden virksomhed, men de bør ikke længere samtidig kunne opkræve bidrag til en udligningsmekanisme og kræve opfyldelse af befordrings- eller kvalitetsforpligtelser, der skal tjene samme formål. Det bør desuden præciseres, at nogle af bestemmelserne om generelle og individuelle tilladelser ikke bør gælde for udpegede befordringspligtige virksomheder.
- (22) I en situation, hvor flere postvirksomheder leverer ydelser på det område, der er omfattet af befordringspligt, bør alle medlemsstater have pligt til at vurdere, om man med det formål at fremme en effektiv konkurrence og/eller beskytte brugerne og forbrugerne ved at garantere posttjenestens generelle kvalitet bør stille visse dele af den postale infrastruktur eller visse tjenester, der normalt ydes af befordringspligtige virksomheder, til rådighed for andre virksomheder, der leverer lignende ydelser. Da medlemsstaterne har forskellige juridiske og markedsmæssige situationer for disse infrastrukturelementer og tjenester, bør det kun foreskrives, at medlemsstaterne træffer afgørelse på et informeret grundlag om behovet for og omfanget og valget af reguleringsmiddel, herunder i givet fald omkostningsudligning. Denne bestemmelse indskrænker ikke medlemsstaternes ret til at træffe foranstaltninger for at sikre adgangen til det offentlige postnetværk på gennemskuelige vilkår og uden forskelsbehandling.
- (23) Da posttjenester har stor betydning for blinde og svagtseende, bør det bekræftes, at markedsåbningen ikke bør indskrænke den fortsatte ydelse af visse gratis tjenester for blinde og svagtseende, som medlemsstaterne har indført i overensstemmelse med gældende internationale forpligtelser.
- (24) På et marked med uindskrænket konkurrence er det både af hensyn til den økonomiske balance i varetagelsen af befordringspligten og for at begrænse fordrejningerne af markedet vigtigt, at princippet om, at priserne skal afspejle normale forretningsmæssige vilkår og omkostninger, kun fraviges for at beskytte samfundsmæssige interesser. Dette mål nås ved fortsat at tillade medlemsstaterne at opretholde enhedstakster for styktakstpost, den tjeneste, forbrugerne og de små og mellemstore virksomheder benytter mest. De enkelte medlemsstater må også opretholde enhedstakster for visse andre forsendelser for at beskytte generelle samfundsinteresser som f.eks. adgang til kultur eller regional og social samhørighed.
- (25) I betragtning af de nationale særegenheder, der spiller ind i reguleringen af vilkårene for de etablerede befordringspligtige virksomheders ageren på et marked med uindskrænket konkurrence, bør medlemsstaterne frit kunne afgøre, hvordan krydssubsidiering bedst overvåges.

- (26) Overgangen til et marked med uindskrænket konkurrence gør det rimeligt fortsat at forlange, at medlemsstaterne opretholder de befordringspligtige virksomheders pligt til at føre særskilte og gennemskuelige regnskaber, idet der dog bør foretages visse tilpasninger. Denne forpligtelse har til formål at skaffe de nationale forvaltningsmyndigheder, konkurrencemyndighederne og Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelser om opfyldelsen af befordringspligten og for at overvåge, at markedsforholdene er fair, indtil konkurrencen slår effektivt igennem. Samarbejde mellem de nationale forvaltningsmyndigheder om fortsat udvikling af referencer og retningslinjer på dette område bør bidrage til en harmoniseret anvendelse af disse regler.
- (27) På linje med de regler, der gælder på andre serviceområder, og for at styrke forbrugerbeskyttelsen bør minimumsprincipperne for klageadgang udvides til at omfatte andre end befordringspligtige virksomheder. For at gøre klagebehandlingsprocedurerne mere effektive bør direktivet tilskynde til brug af udenretlige procedurer for afgørelse af tvister, jf. Kommissionens henstilling 98/257/EF af 30. marts 1998 om de principper, der finder anvendelse på organer med ansvar for udenretlig bilæggelse af tvister på forbrugerområdet¹³ og Kommissionens henstilling af 4. april 2001 om principper for udenretslige organer til mindelig bilæggelse af tvister på forbrugerområdet¹⁴. Øget interoperabilitet mellem de postbefordrende virksomheder som følge af adgang til visse infrastrukturelementer og tjenester og et krav om samarbejde mellem de nationale forvaltningsmyndigheder og forbrugerbeskyttelsesorganer vil yderligere fremme forbrugernes interesser.
- (28) Bestemmelsen om gennemførelsesbeføjelser bør tilpasses, så den afspejler de ændringer, der er foretaget i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen¹⁵.
- (29) De nationale forvaltningsmyndigheder vil formentlig stadig skulle spille en afgørende rolle, særlig i de medlemsstater, hvor overgangen til konkurrenceforhold endnu ikke er tilendebragt. I overensstemmelse med princippet om adskillelse af myndigheds- og driftsopgaver bør medlemsstaterne garantere de nationale forvaltningsmyndigheders uafhængighed og således sikre, at de kan træffe upartiske afgørelser. Dette krav om uafhængighed indskrænker hverken medlemsstaternes institutionelle autonomi og forfatningsmæssige forpligtelser eller princippet om neutralitet i forhold til de ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne, jf. traktatens artikel 295. De nationale forvaltningsmyndigheder bør udstyres med alle nødvendige personale- og ekspertressourcer samt økonomiske midler til at udføre deres opgaver.
- (30) Da der ofte er forskellige nationale organer involveret i udøvelsen af myndighedsopgaverne, bør det sikres, at opgavefordelingen er gennemskuelig, og at de forskellige organer, der står for reguleringen af sektoren, anvendelsen af konkurrencereglerne og løsningen af forbrugerspørgsmål, samarbejder om at udføre opgaverne effektivt.

¹³ EFT C 115 af 17.4.1998, s. 31.

¹⁴ EFT C 109 af 4.4.2001, s. 56.

¹⁵ EFT C 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

- (31) Den, der er genstand for en national forvaltningsmyndigheds afgørelse, bør kunne påklage afgørelsen til en instans, som er uafhængig af forvaltningsmyndigheden. Denne instans kan være en domstol. Klageproceduren berører hverken kompetencefordelingen inden for de nationale retssystemer eller juridiske enheders og fysiske personers rettigheder i henhold til national ret. Af hensyn til retssikkerheden og sikkerheden på markedet bør klagesager ikke have opsættende virkning på de nationale forvaltningsmyndigheders afgørelser.
- (32) Når det er nødvendigt, bør de nationale forvaltningsmyndigheder samordne deres indsats for at varetage deres opgaver i henhold til dette direktiv med forvaltningsmyndighederne i de andre medlemsstater og med Kommissionen. Dette vil fremme udviklingen af et indre marked for posttjenester og bidrage til, at direktivbestemmelserne anvendes ensartet i alle medlemsstaterne, især på de områder, hvor de nationale regler, der gennemfører fællesskabsreglerne, giver de nationale forvaltningsmyndigheder væsentlige skønsmæssige beføjelser ved anvendelsen af de relevante regler. Samarbejdet kan bl.a. finde sted i det udvalg, der er nedsat ved direktiv 97/67/EF, eller i en gruppe bestående af europæiske forvaltningsmyndigheder. Medlemsstaterne bør træffe afgørelse om, hvilke organer der er nationale forvaltningsmyndigheder i henhold til dette direktiv.
- (33) De nationale forvaltningsmyndigheder må indsamle oplysninger fra virksomhederne på markedet for at kunne udføre deres opgaver effektivt. Anmodninger om oplysninger bør stå i et rimeligt forhold til formålet og ikke påføre virksomhederne urimelige byrder. Kommissionen kan også få behov for at indsamle oplysninger, så den kan opfylde sine forpligtelser efter fællesskabslovgivningen.
- (34) Kommissionen bør regelmæssigt forelægge beretninger om anvendelsen af direktiv 97/67/EF for Europa-Parlamentet og Rådet for at holde dem orienteret om, hvordan det indre marked for posttjenester udvikler sig.
- (35) For at bekræfte rammen for regulering af sektoren bør udløbsdatoen for direktiv 97/67/EF ophæves.
- (36) Målene for dette direktiv - nemlig at tilvejebringe et indre marked for posttjenester, at sikre alle brugere et fælles mål af tjenester, der er omfattet af befordringspligt, og at fastsætte harmoniserede principper for reguleringen af postsektoren - kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af omfanget og virkningerne af den nødvendige indsats bedre realiseres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (37) Direktiv 97/67/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (38) Dette direktiv er foreneligt med andre gældende fællesskabsretsakter om tjenesteydelser. Hvis dette direktiv kommer i konflikt med en bestemmelse i en anden fællesskabsretsakt, særlig direktiv [2006/./EF] om tjenesteydelser på det indre marked, har dette direktiv og dets bestemmelser forrang og gælder uindskrænket for postsektoren.

- (39) Dette direktiv indskrænker ikke anvendelsen af traktatens regler om konkurrence og fri udveksling af tjenesteydelser. Hvis finansieringsmekanismer indebærer, at der ydes støtte fra en medlemsstat eller ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, jf. traktatens artikel 87, stk. 1, indskrænker dette direktiv ikke medlemsstaternes pligt til at overholde traktatens statsstøtteregler.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 97/67/EF ændres hermed således:

- (1) Artikel 1, andet led, affattes således:

"- betingelserne for levering af posttjenester"

- (2) Artikel 2 ændres således:

- (a) Nummer 6 affattes således:

"6. Postforsendelse: adresseret forsendelse i den endelige form, hvori den skal befordres af en postbefordrende virksomhed. Ud over brevforsendelser omfatter sådanne forsendelser bl.a. bøger, kataloger, aviser og tidsskrifter samt postpakker indeholdende varer med eller uden kommerciel værdi."

- (b) Nummer 8 udgår.

- (c) Som nr. 20 indsættes:

"20. Styktaksttjenester: posttjenester, hvis takst er fastsat i befordringspligtige virksomheders almindelige forretningsbetingelser og gælder for enkelte postforsendelser."

- (3) I artikel 3, stk. 3, første afsnit, affattes den indledende tekst således:

"De sørger for, at de tjenester, der er omfattet af befordringspligten, leveres på alle hverdage og mindst fem dage om ugen, medmindre der efter den nationale forvaltningsmyndigheds skøn foreligger ekstraordinære omstændigheder eller geografiske forhold, og dette omfatter mindst:"

- (4) Artikel 4 affattes således:

"Artikel 4

1. Hver medlemsstat sørger for, at befordringspligtens opfyldelse garanteres, og meddeler Kommissionen, hvilke foranstaltninger den træffer med dette formål. Det udvalg, der er nedsat i medfør af artikel 21, underrettes om medlemsstaternes foranstaltninger for at sikre, at befordringspligten opfyldes, og overvåger udviklingen i disse foranstaltninger.

2. Medlemsstaterne kan vælge at udpege en eller flere virksomheder som befordringspligtige virksomheder for en del af eller hele det nationale område og for forskellige dele af de posttjenester, der er omfattet af befordringspligten. Når de gør det, fastlægger de under overholdelse af fællesskabsretten, hvilke forpligtelser og rettigheder disse virksomheder skal have, og offentliggør disse forpligtelser og rettigheder. Medlemsstaterne træffer navnlig foranstaltninger for at sikre, at vilkårene for tildeling af befordringspligt opgaven bygger på principperne om saglighed, ligebehandling, proportionalitet og mindst mulig markedsfordrejning, og at udpegningen som befordringspligtig virksomhed er tidsbegrænset. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om den eller de udpegede befordringspligtige virksomheders navn."

(5) I artikel 5, stk. 2, ændres "artikel 36 og 56" til "artikel 30 og 46".

(6) Artikel 6 affattes således:

"Artikel 6

Medlemsstaterne sikrer, at brugerne og postbefordrende virksomheder jævnlige får tilstrækkelig detaljerede og ajourførte oplysninger om udbuddet af befordringspligtbelagte tjenester, navnlig hvad angår de generelle vilkår for adgang til tjenesterne samt priser og kvalitetsniveau. Disse oplysninger offentliggøres på passende måde.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvordan oplysningspligten, jf. stk. 1, vil blive opfyldt."

(7) Overskriften på kapitel 3 affattes således:

"KAPITEL 3

Finansiering af befordringspligten"

(8) Artikel 7 affattes således:

"Artikel 7

1. Med virkning fra 1. januar 2009 undlader medlemsstaterne at udstede eller opretholde ene- eller særrettigheder til oprettelse og drift af postbefordrende virksomheder. Medlemsstaterne kan finansiere varetagelsen af tjenester, der er omfattet af befordringspligten, med et eller flere af de midler, der er anført i stk. 2, 3 og 4, eller med andre midler, der er i overensstemmelse med EF-traktaten.

2. Medlemsstaterne kan sørge for, at befordringspligten opfyldes ved at købe de pågældende tjenester efter de gældende regler for offentlige indkøb.

3. Hvis en medlemsstat fastslår, at befordringspligten som omhandlet i dette direktiv medfører en nettoomkostning og udgør en urimelig økonomisk byrde for den eller de befordringspligtige virksomheder, kan den:

a) indføre en mekanisme, hvorefter den eller de pågældende virksomheder kompenseres med offentlige midler

b) fordele nettoomkostningerne ved befordringspligten mellem postbefordrende virksomheder og/eller brugere.

4. Når nettoomkostningerne fordeles som anført i stk. 3, litra b, kan medlemsstaterne oprette en udligningsfond, hvis midler kan skaffes ved afgifter fra postvirksomhederne eller brugerne, og som med dette formål administreres af et organ, der er uafhængigt af den eller de begunstigede organisationer. Medlemsstaterne kan gøre udstedelsen af tilladelser til postvirksomheder i medfør af artikel 9, stk. 2, betinget af, at virksomheden påtager sig enten pligt til at bidrage økonomisk til denne fond eller befordringspligt. Kun de tjenester, der er omhandlet i artikel 3, kan finansieres på denne måde.

5. Når der oprettes en udligningsfond, og når størrelsen af de økonomiske bidrag fastsættes, jf. stk. 3 og 4, sikrer medlemsstaterne, at det sker i overensstemmelse med principperne om gennemskuelighed, ligebehandling og proportionalitet. Afgørelser i henhold til stk. 3 og 4 bygger på saglige og kontrollerbare kriterier og offentliggøres."

(9) Overskriften på kapitel 4 affattes således:

"KAPITEL 4

Vilkår for levering af posttjenester og adgang til postnettet"

(10) Artikel 9 affattes således:

"Artikel 9

1. For tjenester, der ikke hører under befordringspligten som beskrevet i artikel 3, kan medlemsstaterne indføre generelle tilladelser, i det omfang det er nødvendigt for at garantere, at de væsentlige krav overholdes.

2. For tjenester, der hører under befordringspligten som beskrevet i artikel 3, kan medlemsstaterne indføre tilladelsesprocedurer, herunder individuelle tilladelser, i det omfang det er nødvendigt for at garantere, at de væsentlige krav overholdes, og sikre de tjenester, der er omfattet af befordringspligten.

Udstedelsen af tilladelser kan:

- i givet fald gøres betinget af en befordringspligt
- om nødvendigt omfatte krav til de pågældende tjenesters kvalitet, tilgængelighed og udførelse
- i givet fald gøres betinget af en pligt til at bidrage økonomisk til de udligningsmekanismer, der er omhandlet i artikel 7.

Medmindre der er tale om udpegede befordringspligtige virksomheder, jf. stk. 4, må tilladelserne ikke

- begrænses, hvad angår antallet
- for samme kvalitets-, rådigheds- og præstationskrav på én gang pålægge en postvirksomhed at opfylde en befordringspligt og at bidrage økonomisk til en udligningsmekanisme
- gentage vilkår, der gælder for virksomheder i henhold til andre nationale forskrifter, der ikke er sektorspecifikke
- kræve andre tekniske eller driftsmæssige vilkår opfyldt end dem, der er nødvendige for at opfylde forpligtelserne i henhold til dette direktiv.

3. De procedurer, forpligtelser og krav, der er omhandlet i stk. 1 og 2, skal være gennemskuelige, tilgængelige, ikke-diskriminerende, stå i et rimeligt forhold til deres formål, være præcise og utvetydige, offentliggøres på forhånd og bygge på objektive kriterier. Medlemsstaterne sikrer, at begrundelserne for helt eller delvist at afvise en ansøgning om tilladelse meddeles ansøgeren, og de fastsætter en klageprocedure."

(11) Artikel 10, stk. 1, affattes således:

"1. Europa-Parlamentet og Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen og på grundlag af traktatens artikel 47, stk. 2, artikel 55 og 95, fastsætter de nødvendige foranstaltninger til harmonisering af de i artikel 9 omhandlede procedurer for levering af posttjenester til offentligheden på forretningsmæssige vilkår."

(12) I artikel 11 ændres "artikel 57, stk. 2, artikel 66 og 100a" til "artikel 47, stk. 2, artikel 55 og 95".

(13) Som artikel 11a indsættes:

"Artikel 11a

Når det er nødvendigt for at beskytte brugernes interesser og/eller fremme effektiv konkurrence, og når de nationale forhold tilsiger det, sørger medlemsstaterne for, at der er gennemskuelige og ikke-diskriminerende muligheder for at få adgang til følgende dele af den postale infrastruktur hhv. posttjenesterne: postnummersystem, adressedatabase, postbokse, postkasser og brevindkast, oplysninger om adresseforandring, eftersendelse og returnering."

(14) Artikel 12 ændres således:

(a) første led affattes således:

"- priserne skal være overkommelige og gøre tjenesterne tilgængelige for samtlige brugere. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre gratis postbefordring for blinde og svagtseende".

(b) Andet led affattes således:

"- priserne skal være omkostningsægte og stimulere effektivitetsgevinster; når det er nødvendigt af hensyn til varetagelsen af samfundets interesser, kan medlemsstaterne træffe afgørelse om, at der på hele deres territorium og/eller for andre medlemsstaters område skal anvendes enhedstakster for tjenester, der udbydes til styktakst, og for andre forsendelser".

(c) Femte led, sidste punktum, affattes således:

"Sådanne takster skal også gælde kunder, der sender post på lignende betingelser".

(d) Sjette led udgår.

(15) Artikel 14 affattes således:

"Artikel 14"

1. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de befordringspligtige virksomheders regnskaber føres i overensstemmelse med denne artikel.

2. De befordringspligtige virksomheder udarbejder i deres interne regnskabs-systemer adskilte opgørelser, der gør det muligt at sondre klart mellem på den ene side tjenester og produkter, der modtager fra eller bidrager til den økonomiske udligning for nettoomkostningerne ved at varetage befordringspligten, og på den anden side andre tjenester og produkter. Denne regnskabsmæssige adskillelse skal gøre det muligt for medlemsstaterne at beregne nettoomkostningerne ved at opfylde befordringspligten. Sådanne interne regnskabssystemer baseres på anvendelse af ensartede og objektivt begrundede principper for produktøkonomiopgørelser.

3. De i stk. 2 nævnte regnskabssystemer skal fordele omkostningerne på følgende måde, jf. dog stk. 4:

a) Når det er muligt, henføres omkostninger direkte til en særlig tjeneste eller et særligt produkt.

b) Omkostninger, som ikke kan henføres direkte til en særlig tjeneste eller et særligt produkt, fællesomkostninger, fordeles således:

i) Når det er muligt, fordeles fællesomkostningerne på grundlag af en direkte analyse af omkostningernes oprindelse.

ii) Er det ikke muligt at foretage en direkte analyse, fordeles fællesomkostningerne på grundlag af indirekte sammenkædning med en anden omkostningskategori eller gruppe omkostningskategorier, for hvilken en direkte henførelse eller fordeling er mulig; en sådan indirekte sammenkædning baseres på sammenlignelige omkostningsstrukturer.

iii) Kan der hverken findes en direkte eller indirekte metode til omkostningsfordeling, fordeles omkostningskategorierne på grundlag af en generel fordelingsnøgle,

som beregnes ved at anvende forholdet mellem på den ene side alle omkostninger, der er henført eller fordelt direkte eller indirekte til hver enkelt af de tjenester, der er omfattet af befordringspligt, og på den anden side omkostningerne til de andre tjenester.

4. Andre omkostningsfordelingssystemer må kun anvendes, hvis de er forenelige med stk. 2 og er godkendt af de nationale forvaltningsmyndigheder. Kommissionen underrettes, før de tages i anvendelse.

5. De nationale forvaltningsmyndigheder sikrer, at et kompetent organ, som er uafhængigt af den befordringspligtige virksomhed, kontrollerer, at regnskaberne er i overensstemmelse med et af de omkostningsfordelingssystemer, der er nævnt i stk. 3 og 4. Medlemsstaterne drager omsorg for, at der regelmæssigt offentliggøres en erklæring om, at systemerne er fulgt.

6. Den nationale forvaltningsmyndighed stiller detaljerede oplysninger om de omkostningsfordelingssystemer, som den befordringspligtige virksomhed anvender, til rådighed og sender på anmodning disse oplysninger til Kommissionen.

7. Efter anmodning stilles detaljerede regnskabsoplysninger i henhold til disse systemer fortroligt til rådighed for den nationale forvaltningsmyndighed og Kommissionen.

8. Hvis en medlemsstat ikke har oprettet en mekanisme, der kan finansiere varetagelsen af de tjenester, der er omfattet af befordringspligt, jf. artikel 7, og hvis den nationale forvaltningsmyndighed har sikret sig, at ingen af de udpegede befordringspligtige virksomheder i den pågældende medlemsstat modtager åben eller skjult statsstøtte, og at konkurrencen på markedet fungerer effektivt, kan den nationale forvaltningsmyndighed beslutte at undlade at anvende kravene i denne artikel. Den nationale forvaltningsmyndighed underretter Kommissionen, før den træffer afgørelse herom."

(16) Artikel 19 affattes således:

"Artikel 19

Medlemsstaterne sikrer, at postbefordrende virksomheder stiller gennemskuelige, enkle og økonomisk overkommelige procedurer til rådighed for behandling af klager fra brugere af posttjenesterne, særlig i tilfælde af bortkomst, tyveri, beskadigelse eller manglende overholdelse af kvalitetsstandarderne for tjenesten (herunder procedurer for placering af ansvaret, hvor to eller flere virksomheder er involveret).

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at sikre, at tvister kan afgøres retfærdigt og inden for en rimelig tid ved hjælp af de i stk. 1 omhandlede procedurer, idet der, når det er berettiget, gøres brug af en refusions- og/eller erstatningsordning.

Medlemsstaterne tilskynder derudover til etablering af uafhængige ordninger for udenretlig bilæggelse af tvister mellem postbefordrende virksomheder og forbrugere.

Uden indskrænkning for de øvrige klagemuligheder eller retsmidler efter national lovgivning og fællesskabsretten sikrer medlemsstaterne, at brugerne enten hver for

sig eller, når det er tilladt efter national ret, sammen med organisationer, der repræsenterer bruger- og/eller forbrugerinteresser, kan forelægge den kompetente nationale instans sager, hvor der ikke er fundet en tilfredsstillende løsning på brugerklager til virksomheder, der varetager tjenester, som er omfattet af befordringspligt.

Med henblik på bestemmelserne i artikel 16 sikrer medlemsstaterne, at de befordringspligtige virksomheder og i givet fald virksomheder, der varetager tjenester, som er omfattet af befordringspligt, sammen med den årlige beretning om kvalitetskontrollen offentliggør oplysninger om, hvor mange klager der har været, og hvordan de er blevet behandlet."

(17) Artikel 21 affattes således:

"Artikel 21

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 5a og 7 i afgørelse 1999/468/EF.
3. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden."

(18) Artikel 22 affattes således:

"Artikel 22

1. Hver medlemsstat udpeger en eller flere nationale forvaltningsmyndigheder for postsektoren, der er retligt selvstændige og driftsmæssigt uafhængige af postvirksomhederne. Medlemsstater, der bevarer ejerskab til eller kontrol over postbefordrende virksomheder, sikrer, at myndighedsopgaverne på effektiv måde er strukturelt adskilt fra de aktiviteter, der er knyttet til ejerskab eller kontrol.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke nationale forvaltningsmyndigheder de har udpeget til at varetage de opgaver, der følger af dette direktiv. De offentliggør, hvilke opgaver der udføres af de nationale forvaltningsmyndigheder, på en let tilgængelig måde, navnlig hvor disse opgaver er fordelt på flere organer. I givet fald sørger medlemsstaterne for, at disse myndigheder konsulterer og samarbejder med de nationale konkurrence- og forbrugermyndigheder om anliggender af fælles interesse.

2. De nationale forvaltningsmyndigheders særlige opgave er at sikre, at forpligtelserne i dette direktiv efterleves, navnlig ved at tilrettelægge overvågnings- og reguleringsprocedurer til sikring af, at befordringspligtjtjenesterne udføres. De kan også få til opgave at sikre, at konkurrencereglerne overholdes i postsektoren.

Medlemsstaternes nationale forvaltningsmyndigheder arbejder tæt sammen og bistår hinanden for at lette anvendelsen af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der på nationalt plan findes effektive mekanismer, ved hjælp af hvilke enhver bruger eller postbefordrende virksomhed, som berøres af en afgørelse fra en national forvaltningsmyndighed, kan påklage afgørelsen til en klageinstans, der er uafhængig af de involverede parter. Klagesagen har ikke opsættende virkning for den nationale forvaltningsmyndigheds afgørelse, medmindre klageinstansen træffer anden afgørelse herom."

(19) Efter artikel 22 indsættes følgende kapiteloverskrift:

"KAPITEL 9a

Oplysningspligt"

(20) Der indsættes følgende artikel 22a:

"Artikel 22a

1. Medlemsstaterne sikrer, at postbefordrende virksomheder tilvejebringer alle de oplysninger, herunder økonomiske oplysninger og oplysninger om udførelsen af befordringspligtjenester, som:

- a) er nødvendige for, at de nationale forvaltningsmyndigheder kan sikre overholdelsen af dette direktiv og afgørelser truffet i medfør af det
- b) er nødvendige for klart afgrænsede statistiske formål.

2. Virksomhederne tilvejebringer oplysningerne, så snart de anmodes herom, inden for de frister og med den detaljeringsgrad, som den nationale forvaltningsmyndighed forlanger. Den nationale forvaltningsmyndighed udbeder sig ikke flere oplysninger, end rimeligt er i forhold til den opgave, den skal løse. Den nationale forvaltningsmyndighed begrundes sin anmodning om oplysninger."

(21) Artikel 23 affattes således:

"Artikel 23

Kommissionen forelægger første gang senest den 31. december 2011 og derefter hvert tredje år Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om, hvordan direktivet er blevet anvendt, bl.a. med relevante oplysninger om udviklingen i sektoren, herunder særlig den økonomiske, sociale og teknologiske udvikling, udviklingen i beskæftigelsesmønstret og posttjenesternes kvalitet. Sammen med beretningen forelægges eventuelt forslag for Europa-Parlamentet og Rådet."

(22) Artikel 26 udgår.

(23) Artikel 27 udgår.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2008. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på de områder, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den.

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand